

veto

maandag 28 april 2008 • jaargang 34 • nummer 22 • 2007-2008 • www.veto.be

Roland:
"Ik wil niet in de nostalgie
terechtkomen"
p. 16

Verder in dit nummer:

- Worden er terug een college huishoudkunde ingevoerd? p. 3
- Hoe word je als student snel rijk? p. 8-9

Turkse koepel in de maak "Wij willen voor onszelf spreken"

De Turkse studentenverenigingen van Vlaanderen willen zich onder één koepel verenigen. "Wij willen onze stem luider laten klinken in de maatschappij en Turkse problemen aankaarten," klinkt het.

An Moerenhout

Het idee van een Turkse koepel leefde al geruime tijd onder de Turkse studenten, maar de voorbije week besloten ze om het idee eindelijk naar de realiteit om te zetten. De Turkse studenten van de Leuvense, Gentse, Brusselse en Limburgse verenigingen bezochten in het verleden elkaars activiteiten en leerden elkaar zo kennen. "Door het vele onderlinge contact bemerkten we dat we allemaal hetzelfde organiseren en dezelfde doelen nastreven. Dus waarom zouden we dat dan niet samen doen? Door onze ervaringen te bundelen, kunnen we een breder doelpubliek bereiken en grootschaligere activiteiten organiseren," aldus Aykut Cirik, voorzitter van het Gentse Flux.

CONTACTEN

De Turkse studenten vinden het bovendien een meerwaarde dat ze zich door middel van een Turkse koepel meer zouden kunnen mengen in maatschappelijke debatten. Kemal Yalcin, voorzitter van het Brusselse Koeleur Lokale, verduidelijkt: "Als Turkse studenten weten wij uiteindelijk meer over de problemen waarmee we te maken hebben dan niet-Turkse studenten. Nu zijn zij steeds aan het woord in maatschappelijke debatten, maar op termijn zouden wij liever voor onszelf spreken."

Daarnaast wensen de Turkse studenten zich ook te verdiepen in de Vlaamse onderwijsdossiers. "Het is de bedoeling dat de leden van onze koepel zich ook met de instroom, doorstroom en uitstroom van allochtone jongeren in het hoger onderwijs zullen bezighouden," aldus Nesrin Dinc, communi-

catieverantwoordelijke van de Limburgse vereniging van Turkse studenten Tügok. "Door ons engagement hopen we jongeren te stimuleren om hogere studies aan te vangen en Turkse studenten aan te moedigen om hun studies af te maken, want er zijn nog steeds erg veel allochtone studenten die hun studies te vroeg beëindigen. Tot slot willen we ook net afgestudeerde Turken en allochtone jongeren ondersteunen door hen te overladen met tips of door sollicitatie-avonden te organiseren. De Gentse vereniging Flux organiseert nu al zo'n avonden en zij zijn een groot succes. Door onze verenigingen te bundelen, verwachten wij ook veel contacten te leggen waar onze kinderen in de toekomst misschien gebruik van kunnen maken."

FEEST

De Turkse studenten zullen vanaf nu maandelijks samenkomen. Vooreerst om samen te werken rond twee activiteiten. Kemal vertelt: "Het Turkse feest van de jongeren en van de republiek zullen de aanleiding vormen om grootse feesten te organiseren. De activiteiten zullen voor zowel allochtone als niet-allochtone jongeren openstaan." Wanneer de Turkse verenigingen erin slagen om deze twee activiteiten op een succesvolle manier samen te organiseren, gaan zij automatisch overgaan tot een nauwere samenwerking en kan de Turkse koepel ontstaan.

CONGRES

Hoewel het idee van een Turkse koepel al lange tijd sluimerde, bespoedigde het congres over diversiteit van de Vlaamse Vereniging voor Studenten (VVS) de oprichting, althans voor de studenten van het Leuvense TSL. De aanwezige Turkse studenten van Leuven vonden dat ze te weinig werden gehoord. "We begripen dat VVS nood heeft aan een inclusieve diversiteitsvisie omdat het onmogelijk is om voor alle groepen een aparte visie uit te werken, maar diversiteit mag geen eenheidsworst

Bier in de man...

Universiteiten zijn de plaatsen bij uitstek waar de knappe koppen vandaan komen, maar kennis is ook macht, aldus Sir Francis Bacon. Om de twee weken belichten we een cursus, gedoceerd aan onze Alma mater, die tussen de regels interessante denkpijpen opent. Deze week gaan we na hoe en in hoeverre de farmacie onze tocht naar hogere sferen kan vergemakkelijken.

p. 10

(foto An Moerenhout)

worden. De problematiek van de allochtonen is niet dezelfde als die van de holebi's of van studenten met een functiebeperking," aldus de evaluatie van de Turkse studentenvereniging van Leuven (TSL). De Turkse studenten vinden dan ook dat VVS een diversiteitsplan moet uitwerken voor de specifieke noden van etnische minderheden.

CHARTER

Hoewel de meeste Turkse studenten van Leuven niet tevreden waren over het verloop en de resultaten van het congres, waren er anderen die wel positieve reacties hadden over de organisatie ervan. De verantwoordelijke bestuurder van VVS voor diversiteit - zelf een Turkse student - beaamt dat niet iedereen even pessimistisch was. "VVS vindt diversiteit een prioriteit en dat belichaamt het congres. Het diversiteitcharter dat onder meer door de Leuvense studentenraad LOKO (Leuvense Overkoepelende KringOrganisatie) werd ondertekend, is daar een mooi voorbeeld van. Vele studenten waaronder ook Turkse studenten waren verbaasd over de

aandacht die het onderwerp kreeg en waren erg positief over de organisatie en het verloop van het congres," aldus Orhan Agirdag, de bestuurder van VVS die verantwoordelijk is voor diversiteit.

SAMENWERKEN

Door een aantal hervormingen binnen de participatiestructuur van VVS door te voeren, zouden de verzuchtingen van allochtone studenten beter aanhoord kunnen worden, benadrukt Orhan. Een Turkse koepel kan deze vertegenwoordiging volgens Orhan alleen maar verbeteren. Ook de andere Turkse studenten delen deze visie. Nesrin verklaart: "Uiteraard willen wij samenwerken met de diversiteitwerking van VVS. Door samenwerking moet de vertegenwoordiging van de allochtone studenten verbeteren. Beide organisaties zullen met andere woorden naast elkaar staan en niet tegenover elkaar."

GROEPT
LEUVEN HOGESCHOOL

www.groept.be

ENGINEERING • EDUCATING • ENTERPRISING

(advertentie)

**Veto trakteert:
5 duo-tickets Gorki**

zie p. 12

INDALING SLO IN TWEEJARIGE MASTER

Studieduurverlenging

In navolging van de wetenschapsfaculteiten denkt men er ook in de humane richtingen aan om éénjarige door tweejarige masters te vervangen, een gevoelige verlenging van de studieduur. Hoe dit extra masterjaar ingevuld zal worden, is nog niet volledig duidelijk. Meer dan waarschijnlijk zal men de leerkrachtenopleiding gedeeltelijk integreren.

Ide Smets

Op dit moment is de SLO (Specifieke Leraren Opleiding) een aparte opleiding. Na een vierjarige studie kan men ervoor opteren om met één jaar SLO klaargestoomd te worden voor een job in het onderwijs. Met de studieduurverlenging die aan de K.U.Leuven op stapel staat, zal dit in de toekomst anders zijn. Men zal binnen de tweejarige masters drie keuzemogelijkheden hebben: Onderzoek, Professioneel en Onderwijs.

Voor de optie Onderwijs houdt dat concreet in dat de 30 studiepunten van het theoretische luik van de bestaande SLO geïntegreerd worden. De andere 30 stu-

diepunten zijn voorbehouden voor een stage die op de vijfjarige studie volgt. Gedurende dit halve jaar kan men beroep doen op een LIO-statuut (Leerkracht In Opleiding) waardoor men nog steeds inschrijvingsgeld moet betalen, maar tegelijkertijd wel kan rekenen op een vergoeding. Dat was voordien niet het geval tijdens de stage.

THESIS

Deze formule houdt concreet in dat men vijf en een half jaar aan het studeren is om als leerkracht aan de slag te kunnen. Naar deze aanzienlijke studieduurverlenging ten opzichte van het huidige systeem is zowel in Gent, Antwerpen en Leuven oor naar. Al plaatsen studenten daar toch vraagtekens bij. Commentaren op het forum van de SRUA (Antwerpse studentenraad) leerde dat vele studenten bekommerd zijn om de gevoelige verlenging van de studieduur. De studenten suggereren hier dubbele trajecten: een gewone éénjarige master voor wie snel het professionele leven in wilt stappen, die gekozen kan worden naast een tweejarige Research Master (MRes) voor wie zijn studie wilt

uitdiepen en eventueel een academische carrière beoogt.

Toch is een volledige integratie van de leerkrachtenopleiding, en dus geen studieduurverlenging in een tweejarige master ook geen optie. In alle Vlaamse universiteiten zit men hier op dezelfde lijn, al werd dit onterecht op de AV (Algemene Vergadering) van LOKO anders geponeerd. SRUA: "We zien het niet zitten om de leerkrachtenopleiding meer dan 30 studiepunten te laten indalen. Er moet ook nog tijd zijn om de thesis te kunnen afwerken en om een studieprogramma te volgen dat echt verdiepend is. Als een masterjaar enkel pedagogische vakken zou bevatten, moet men die richting bijvoorbeeld niet "master in de chemie" maar "master in pedagogie" noemen. De vlag moet de lading blijven dekken." Langs de andere kant is het voor geen enkel van de betrokken partijen een optie om de leerkrachtenopleiding buiten de tweejarige master te houden aangezien studenten dan een studie van zes jaar aanvatten.

PROBLEMEN BIJ STAGE LERARENOPLEIDING

"Wildgroei procedures en formulieren"

De uitbreiding van de stage in de vernieuwde lerarenopleiding (SLO) van 12 studiepunten naar 30 doet de druk op scholen en stagairs toenemen. Hoewel er voorsnog geen voorvallen zijn geweest van stagairs die niet aan een plaats geraken, merken sommige studenten dat scholen liever zien gaan dan komen.

Ward Neyrinck

Dat de bijna-verdubbeling van de stagecomponent in de lerarenopleiding zou leiden tot problemen viel vooraf te voorspellen. Het aantal scholen en leraars dat bereidwillig is om stagairs op te nemen verandert immers niet van de ene dag op de andere. Toch is er meer aan de hand dan een onevenwicht tussen vraag en aanbod.

WILDGROEI

"Scholen klagen ook over de wildgroei die er is aan procedures en formulieren tussen de verschillende lerarenopleidingen", aldus studentenvertegenwoordiger voor de lerarenopleiding Dries Deweer. "Het gaat daarbij niet zozeer over de aparte procedures en formulieren die de verschillende universiteiten en hogescholen hebben, maar ook over het gebrek aan stroomlijning tussen de vele leraren-

opleidingen die de K.U.Leuven rijk is." Dit zorgt bovenop de druk die er door de uitgebreide stage al is, nog eens voor een bijkomende belasting voor scholen.

Dat er tussen de lerarenopleidingen inhoudelijke verschillen zijn is op zich niet onlogisch. Hoewel de onderwijskunde bestaat als algemene wetenschap an sich, heeft elk vak ook zijn eigen specifieke kenmerken en een daaruit voortvloeiende aparte 'vakdidactiek'. Wiskunde geven is niet hetzelfde als Nederlands geven, boud gezegd. Dat hoeft echter geen reden te zijn om organisatorisch op een andere wijze te werk te gaan. Dries Deweer: "Koppigheid van vakdidactici zit er ook wel voor iets tussen (lacht)".

BUREAUCRATIE

Niet alleen de scholen, ook de studenten worden geconfronteerd met een groeiende bureaucratie. Een reden daarvoor is de creatie van de nieuwe functie van 'mentor-coach', een centrale coördinator voor de stages per school, door de Vlaamse overheid. Jan Beirlant, voorzitter van het Academisch Vormingscentrum voor leraren, legt uit: "Terwijl de meeste afspraken in verband met de stage vroeger gemaakt werden tussen student en stage-mentor (de begeleidende leraar in kwestie, red.), moet er nu via de mentor-coach gepasseerd worden. Dat maakt het voor de

student en voor ons minder flexibel, maar zorgt er wel voor dat de scholen meer zicht en controle krijgen op wat er zich op het vlak van de stages binnen hun school afspeelt."

"Een ander probleem waarmee we nu geconfronteerd worden is dat het niet langer toegelaten is de stagementoren te betalen, iets wat we vroeger wél mochten", vervolgt Beirlant. "Die beslissing is genomen tussen universiteiten en hogescholen omdat het als onrechtvaardig werd beschouwd dat sommige mentoren wel betaald werden, terwijl de mentoren die hogeschoolstudenten begeleidden niet werden betaald. Een ongewenst gevolg hiervan is echter dat stagementoren die vroeger betaald werden hierdoor nu de indruk krijgen dat hun inzet niet langer geapprecieerd wordt. Met een interessant aanbod aan mentordagen hopen we hen van het tegendeel te overtuigen."

"In het algemeen is het er eigenlijk door al die veranderingen niet makkelijker op geworden", besluit Beirlant. "Daarom hebben we recent een stagecoördinator aangesteld die de lerarenopleidingen aan de K.U.Leuven meer op elkaar zal afstemmen en orde moet scheppen in de chaos."

RETRO VETO

Wekelijks zal de loep jou laten kennismaken met een oude Veto en haar inhoud. Nummer 25 van jaargang 21 bijvoorbeeld, verschenen op 20 maart 1995.

De voorpagina van deze Veto opent meteen sterk met het bezoek van Bill Gates, aka de informaticapaus aan sporthal De Nayer. In zijn lezing voorspelde hij dat tegen 2005 de computertoepassingen wat betreft onderwijs en geneeskunde fenomenaal zouden zijn.

Zo sprak hij over dokters die hun diagnose al zouden kunnen stellen terwijl de patiënt nog in de ambulance onderweg is naar de spoedgevallen. Drie jaar na die fabelachtige toekomstdatum is er van een dergelijke toepassing nog geen sprake. We zullen het hem maar vergeven, gezien Windows 95 op dat moment nog maar net op de markt was.

Verder leert deze Veto ons dat de geschiedenis zich steeds weer herhaalt. Thema's die ook dit jaar aan bod kwamen, zoals het psychotherapeutisch centrum en een uitgewerkt drugsdossier, waren ook in 1995 al actueel. "Just say no" koppen de cafés, jeugdhuizen, fakbars en dancings.

Tot slot geven we nog enkele leuke uitspraken in de rubriek zoekertjes mee: *Frimout for rector, hoera voor het vaandelhanteren, Anka, moet jij niet studeren, Organic Fruit Band asks: notre planète a-t-elle un coeur?* en *Mieke van Historia, ik zou je zo graag eens Mie noemen.*

(ed)

Taxi's Rudy

Non-issue

Het heeft een tijdje geduurd, maar uiteindelijk is het onderwerp van het studentenstemrecht dan toch maar weer eens op tafel geraakt. In de afgelopen Algemene Vergadering (AV) van de Leuvense studentenvertegenwoordigers werd na een uitgebreide discussie besloten de eis voor het studentenstemrecht in het politieke platform van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie (LOKO) op te nemen.

PEANUTS

De eis om studentenstemrecht is zo een van die miskramen die om de zoveel tijd de nood voelt herboren te worden. Het idee erachter is dat aangezien studenten een belangrijke en aanzienlijke bevolkingsgroep vormen in de stad waar ze gemiddeld toch een vijftal jaar verblijven, ze ook moeten kunnen wegen op het beleid van deze stad. Wat Leuven betreft wordt in die redenering echter uit het oog verloren dat er al heel wat mogelijkheden voor inspraak in het stadsbeleid zijn.

Critici werpen echter op dat wanneer puntje bij paaltje komt er toch nooit met de studenten rekening gehouden wordt, aangezien het stadsbestuur bij hen geen stemmen te winnen noch te verliezen heeft. Men kan zich evenwel de vraag stellen of het invoeren van het 'studentenstemrecht' daar veel zou aan veranderen. Hoeveel studenten zouden daadwerkelijk de administratieve moeite doen om zich in hun gemeente of stad van herkomst te laten 'uitschrijven' en zich in Leuven te laten 'inschrijven'? Allicht zouden het er in Leuven niet meer dan enkele duizenden zijn op een bevolking van bijna negentigduizend inwoners. Zeer weinig dus. In steden als Gent, Antwerpen of Brussel met inwonersaantallen die in de honderdduizenden lopen is dat al helemaal peanuts.

ÉCHTE STRIJDpunTEN

Daarnaast zijn er principiële redenen om het studentenstemrecht te verwerpen. De gevolgen van een gemeentelijke verkiezingsuitslag laten zich voor zes jaar voelen terwijl in bijna alle gevallen de student binnen die termijn alweer vertrokken is. Natuurlijk kan dit voor een gewone persoon die verhuist eveneens gelden, maar van de studenten weet men bij voorbaat dat dit voor hen als groep het geval zal zijn. Twijfelachtig is verder ook of de studenten eigenlijk wel genoeg weten over 'hun studentenstad' om er een doordachte stem over te kunnen uitbrengen. Toegegeven, bij heel wat kiezers is deze vraag al tijd al te stellen.

Is uiteindelijk het sop de kolen wel waard? Berpelt een politiek eisenplatform zich niet beter tot kwesties die er voor de studenten echt toe doen zoals bijvoorbeeld de huurwetgeving? Hoeveel studenten zullen immers op het einde van dit academiejaar niet opnieuw mogen vaststellen dat hun inhalige kotbaas er weer maar eens enkele tientallen euro's huur per maand bijgekwaakt heeft?

Interessant op dit vlak is het voorstel van de Leuvense studentenvertegenwoordigers om het gewestplan te herbekijken zodat nieuwe percelen kunnen worden aangesneden voor studentenhuusvesting. Dat zou een schaarste op de kotenmarkt kunnen voorkomen en de huurprijzen toch enigszins binnen de perken houden.

Door een non-issue als het studentenstemrecht op te nemen in hun politieke eisenplatform riskeren de Leuvense studenten echter de aandacht af te leiden van hun strijdpunten die er écht toe doen.

Ward Neyrinck

De redactie wenst te benadrukken dat bovenstaande mening enkel ter rekening van de auteur gebracht kan worden. Niet enkel vanwege de donkerblauwe strekking van bepaalde opiniemakers niet nader genoemd.

Rechtzetting, Veto 21 april 2008

"Lage opkomst verkiezingen"

Bij Farma kwamen 302 van de 748 studenten stemmen (= 40,37%). De echte ploeg (Toxic) haalde 69,5% van de stemmen.

COLLEGE HUISHOUDKUNDE

“Het hangt af van je partner”

Pampers verversen terwijl de pizza in de oven staat en je de loodgieter belt. Het klinkt bekend in de oren voor vele vrouwen die een gezin en carrière combineren. Is huishoudkunde een vak apart?

Ide Smets & Ken Lambrechts

Uit onderzoek is gebleken dat vrouwen het moeilijk hebben om gezin en carrière te combineren. De Werkgroep Gender van de K.U.-Leuven wil hierop inspelen door een college Huishoudkunde te organiseren onder de vorm van een lezingenreeks.

Volgens Leen Van Molle hangt er veel van je partner af. Zij is professor Geschiedenis van de Nieuwste Tijd, en mag zichzelf de eerste vrouwelijke prof binnen haar faculteit noemen. “Als de partner niet mee het huishouden wil dragen, dan wordt het moeilijk. Al moet je als vrouw ook leren om een deel uit handen te geven.” Ook je werkomgeving speelt een grote rol. “Ik heb het geluk aan een universiteit te werken. Men is hier vrij flexibel; er zijn geen prikklokken of verplichte aanwezigheden. Ik heb dan ook heel veel ‘s avonds laat gewerkt om er op de ‘spitsuren’ voor de kinderen te kunnen zijn. In de privé-sector is men meer aan vaste uren gebonden.”

De combinatie van werk en gezin is nochtans alleen maar productief volgens Van Molle. “Het is verrijkend en gezond om te combineren. Van monomaniakaal bezig te zijn, word je ook niet gelukkig. Met kinderen

bezig zijn en eens in de pot roeren, is de ideale ontspanning. Een gezonde manier van leven.”

Wat de mannelijke rol betreft, is er al veel veranderd. Het is niet meer van deze tijd om de combinatie werk en gezin te zien als een vrouwenprobleem. “Vrouwen hebben kunnen afdwingen dat vergaderingen op gepaste momenten plaatsvinden en bijvoorbeeld niet meer op woensdagnamiddag of in de vooravond. Maar ook mannen stappen gemakkelijker in de zorgende rol.”

Al heeft de huidige vrouwelijke generatie te veel theorieën over de combinatie werk en gezin. “Je kan niet perfect plannen op welk moment er kinderen in je leven komen. Tegenwoordig wil iedereen heel individueel een keuzebiografie uittekenen, een leven met tijd voor hobby’s, carrière, kinderen en een ideale partner. Het leven is nu eenmaal chaotischer. Daar moet je mee omgaan. Idealen zijn niet van deze wereld.”

DISCRIMINATIE

Wat Van Molle zegt over de keuzebiografie, schijnt te kloppen wanneer we studentes polsen naar hun mening. Julie studeert Taal- & Letterkunde en ziet de combinatie van gezin en carrière wel zitten. “Als vrouw vind ik het normaal dat je een deel van de huishoudelijke taken op je neemt. Het liefst zou ik halftijds werken als leerkracht, zodat ik de rest van mijn tijd kan investeren in mijn gezin. Op de was doen en koken ben ik al voorbereid, op strijken nog niet. Dat

(foto: Christine Laureys)

moet mijn man maar doen. (lacht) Neen, serieus, in een huwelijk moet het van beide kanten komen.”

Lisa, eveneens studente Taal- & Letterkunde, is een radicalere mening toegeschreven. “We studeren niet voor niets aan de universiteit: ik wil carrière maken. Mijn man zal later minstens evenveel werk moeten ver-

richten in het huishouden als ik. Zelf wil ik wel een kindje, maar niet meer dan dat, want daar heb ik toch geen tijd voor. Ik hoop dat die lezingenreeks niet enkel voor vrouwen bedoeld is, dat zou ik een verkeerd signaal vinden.”

KEUZEVAKKEN: OPLOSSING NABIJ

“Kannibalisme vermijden”

Het verbod op het overhevelen van keuzevakken tussen verschillende opleidingen vormde aan het begin van het academiejaar een aporie bij de Leuvense studentenraad LOKO. De onderwijsraad beloofde hieraan te werken; de oplossing is nabij.

Ken Lambrechts

Volgens het huidige onderwijs- en examenreglement (OER) van de K.U.Leuven mogen studenten die in hun opleiding een keuzevak moeten nemen, eerder verworven credits van een dergelijk vak niet inbrengen. Ze moeten met andere woorden een nieuw keuzevak kiezen. “Het uithollen van het credit-idee”, poederden de kringen (zie *Veto 3*). Op aanvraag van LOKO boog de onderwijsraad zich over het probleem.

“Afgelopen donderdag is er een algemene discussie geweest over deze kwestie. We gaan de problematiek een tweede keer bediscussieren in precieze reglementaire teksten (een *aanpassing van het OER*, red.) naar volgend jaar toe.” zegt onderwijscoördinator Ludo Melis.

“Er zijn twee dingen die we proberen te vermijden: dat er uitgeholde diploma’s ontstaan en dat er zich te ingewikkelde situaties aandienen. In het licht daarvan hebben we een aantal principes naar voren geschoven. Binnen eenzelfde niveau, dat wil zeggen tussen twee bachelors, hetzij tussen twee masters, worden alle credits erkend. Dat impliceert dat bachelor- en mastervakken universiteitsbreed strikt van elkaar gescheiden worden. Een bachelorvak kan enkel in een bacheloropleiding voorkomen en een mastervak enkel in een masteropleiding. Het volgende principe is dat er binnen een master een soort verbredingsmodule is. Masteropleidingen kunnen aansluiten op bacheloropleidingen met verschillende opties. Het probleem dat zich stelt, is dat sommige masteropleidingen

niet naadloos aansluiten op een vooropleiding. Een student die uit een naburig traject komt, moet een inhaalbeweging beginnen”, aldus Melis. “Voor de vakken die hij uit de bachelor moet ophalen, voorzien we ruimte in de master onder de vorm van een verbredingsmodule. Voor gevallen waar deze oplossing niet kan werken, moet de student een voorbereidingsprogramma opnemen. Studenten die hier niet mee akkoord gaan, kunnen deze optie overslaan, maar dan op hun eigen verantwoordelijkheid.”

MASTERPROEF

“Voorts is er nog een discussie geweest over eindwerken en verhandelingen, maar daarover is nog geen consensus bereikt.” Of men delen van een reeds afgelegde masterproef kan implementeren binnen een nieuwe masterproef, blijft voorlopig koffiedik kijken. “Het is nog niet duidelijk wat de betekenis kan zijn van een meesterproef te overhevelen.” Hetzelfde geldt voor stages.

Op de vraag of het aantal keuzevakken op die manier gaat inkrimpen, blijft Melis formeel. “Het valt moeilijk te zien of het aantal keuzevakken wel degelijk wordt verkleind. Wat er op termijn gaat gebeuren, is dat het aantal vakken die in alle programma’s inzetbaar zijn — van bachelor tot master-na-master — gaat beperkt worden. Dat is misschien wel gezond. Vakken zijn niet gelijk op alle niveaus.”

“Ik denk niet dat het nieuwe systeem een degradatie van de diploma’s impliceert”, oordeelt Melis. Die verantwoordelijkheid legt hij bij de student zelf. “Als student moet je vermijden dat je op de markt komt met een bachelor en master met merklijk minder studiepunten dan oorspronkelijk gepland. Wat we willen vermijden, is het kannibaliseren van je eigen opleiding.”

MINDERE KWALITEIT OI-PROJECTEN

De ‘B’ van Twijfels

Onderwijsinnovatie of OI-projecten zijn bedoeld om innovatie op onderwijskundig vlak mogelijk te maken. Innovaties houden volgens de basisdocumentatie in dat men van gangbare praktijken afstapt, dat men experimenteert en dat men daarbij berekende risico’s durft nemen. En daar knelt nu net het schoentje.

Ide Smets

Docenten die op een OI-project broeden, kunnen een aanvraag indienen bij de coördinator onderwijsbeleid, Ludo Melis. Vervolgens toetst een visitatiegroep die samengesteld is uit zes leden van zowel de Onderwijsraad als de Vaste Werkgroep OI het project op zijn innovatieve karakter. De ingediende projecten kunnen de visitatiecommissies echter niet helemaal bekoren.

Hun beoordeling heeft drie mogelijke uitkomsten: A, B of C waarbij A staat voor In Orde, B voor Twijfels en C voor Problematisch. Verschillende interne bronnen melden ons dat een A-quoting steeds zeldzamer wordt en het geld noodgedwongen aan de B-projecten moet worden uitgedeeld. Al verzekert Ludo Melis ons dat slechte projecten nooit zullen worden gefinancierd.

De B-quoting wijst op een middelmatigheid bij de projecten. Geen van de commissieleden kan echter de vinger op de wonde leggen. Een commissielid: “Er zijn weinig uitblinkers de laatste jaren. Ideeën hebben misschien potentieel, maar krijgen niet de tijd om te rijpen. Ze worden al in een rudimentair stadium aan de OI-werkgroep voorgelegd.” Er worden verder ook een aantal verzachtende omstandigheden aangehaald. Innovatie wordt namelijk steeds moeilijker, terwijl dat net de belangrijkste parameter is om de A-quoting te behalen. Er is weinig ruimte voor projecten die bestaande ideeën uitbouwen.

Innovatie is verder een relatief begrip. Projecten kunnen in bepaalde faculteiten die achterop hinken zeer innovatief zijn, terwijl dat in het ruimere kader van de visitatiecommissie niet zo is.

FANTASIE

Jaarlijks wordt er één miljoen euro aan deze projecten uitgegeven en individuele docenten kunnen een budget van honderdtwintigduizend euro in de wacht slepen. Ondanks de aanlokkelijke financiële vergoeding zit er de laatste twee jaar naast een kwaliteitsvermindering ook een dalende lijn in het aantal aanvragen. Er zijn zelfs meer plaatsen en dus budget dan projecten. De verminderde interesse voor onderwijsinnovatie zou toeval kunnen zijn. Maar er is meer aan de hand. Ludo Melis bevestigt de dalende interesse en zoekt op drie vlakken een verklaring.

Ten eerste spelen de ingrijpende veranderingen van de laatste jaren aan de K.U.Leuven de proffen parten. Een groot deel van hun agenda wordt opgeslorpt door de BaMahervormingen en tijd, energie en fantasie zijn nu eenmaal niet onbeperkt. De dalende trend kan ten tweede wijzen op een aandachtsverschuiving. Naast OI-projecten kan men ondertussen participeren in aanmoedigingsfondsen en projecten in samenwerking met de associatie. Deze wekken wel heel wat belangstelling op. Ze verleggen de aandacht van onderwijsinnovatie naar innovatie gericht op type studenten. Als derde element besluit Melis dat de formule — ondanks haar succes in het verleden — na tien jaar misschien aan herdenking toe is.

Nochtans bieden deze projecten mogelijkheden. Een mooie verwezenlijking is het inzetten van ouderejaarsstudenten bij onderwijsbegeleiding in oefenzittingen. Zo wordt de afstand kleiner om vragen te stellen en is de begeleiding intenser.

Meer fijnheid, meer exclusiviteit

Verkiezing psychologie ongeldig

De kringverkiezingen van de Psychologische Kring zijn ongeldig. Dat besliste de Algemene Vergadering (AV) van de Leuvense studentenraad LOKO vorige week. De vergrijpen tegen de vastgelegde verkiezingsprocedures zijn te zwaar om de uitslag, een opkomst van 30,68%, als rechtsgeldig te verklaren. Voor een overtuigende meerderheid van de presessen was het verdict duidelijk: nieuwe verkiezingen zijn noodzakelijk. Bij de kring in kwestie wensten ze nog niet te reageren.

Geheel vreemd is de beslissing niet te noemen. De verkiezingen voor een nieuw bestuur van de Psychologische Kring zondigden tegen de elementaire regels van het democratische spel. Zo konden studenten psychologie niet anoniem stemmen. Bovendien bleek een s-nummer voldoende om een stem uit te brengen. Om de identiteit van de stemgerechtigde met zekerheid te kunnen vaststellen, is echter ook het bijhorende paswoord nodig.

De kwestie van frauduleuze kringverkiezingen bij psychologie werd enkele weken geleden al aangekaart. Toen ontbrak het de presessen aan moed om het geknoei onmiddellijk te bestraffen. De hete aardappel werd namelijk doorgeschoven naar de regeringscommissaris van de K.U.Leuven. Die oordeelde dat wanneer er geen klachten binnenkwamen, er voor hem geen probleem was. Maar de AV kwam terug op de kwestie en bestempelde de verkiezingen als frauduleus. Een kwestie van geloofwaardigheid, klonk het. Anderen waren van mening dat de kring de eer aan zichzelf moest houden.

Bye bye persvrijheid

Onze Gentse collega's van *Schamper* publiceerden vorige week een online studiewijzer voor toekomstige studenten. Deze studiewijzer is onder andere gebaseerd op persoonlijke ervaringen van huidige studenten, waardoor de opleidingen een interactieve — en kritische — beoordeling krijgen. "We houden mis in de gaten," meldde *Schamper*, "zure opmerkingen worden niet gepubliceerd". Toch is rector Van Cauwenberghe niet gerust in het project. "We gaan het bekijken", verklaarde hij woensdag geschrokken aan de media. "Gelukkig zijn er nog andere bronnen (*de eigen brochures, red.*) waar studenten op kunnen verder gaan."

Religie opgedoekt

Er zijn een aantal vakken waar elke Leuvense student vroeg of laat in zijn academische carrière mee te maken krijgt. Religie, Zingeving & Levensbeschouwing (RZL) is er zo eentje. Op de laatste AV werd er binnen LOKO een discussie gevoerd over waar het met dit vak naartoe moet.

Wat is het probleem? Enerzijds de plaats in het opleidingsaanbod en anderzijds de vakinhoud. Het eerste probleem is tamelijk simpel, sommige opleidingen doceren RZL in de bacheloropleiding, anderen in de master. De vraag rees dan ook om naar een uniformer systeem te gaan, zeker met het opkomend herbekijken van de studieprogramma's. De AV had echter grotere vragen bij de problemen qua vakinhoud.

De inhoud van het vak wordt nu door elke prof afzonderlijk bepaald. Het probleem hierbij is dat de inhoud meer gekoppeld is aan de docent dan aan de studenten aan wie het gegeven wordt. Zo krijgen sommige studenten in de faculteit Letteren een verdiepende cursus godgeleerdheid aangeboden en ook bij sommige wetenschapopleidingen blijken mastervakken theologie de inhoud van RZL te bepalen. De AV besliste na enige discussie om te pleiten voor een verdere specificiteit van de vakinhouden. Want, zo bleek, niet alle opleidingen hebben met problemen te kampen, sociologie en bio-ingenieurswetenschappen zijn onder andere zeer tevreden over de vakinvulling. Het was dan beter om de kans te hebben dat er toch goede cursussen werden gegeven dan één middelmatige cursus voor alle studenten in te richten. De optie van Babylon, het vak volledig afschaffen, werd vlug als onhaalbaar neergehaald.

De POC RZL die enkele jaren geleden opgericht werd om over de vakinhoud te waken, werd verder door de Algemene Vergadering als redundant aanzien en er werd beslist om deze af te schaffen. Dit om de opleidingsspecifieke POC's de kans te geven meer zeg te krijgen over de inhoud en zo dus tot de gevraagde specificiteit te komen.

(mg & rm)

Omdat toevallige ontmoetingen minder strafbaar zijn dan *stalking*, vraagt *Veto Bekende Leuvenaars* naar hun favoriete adresjes voor een avondje stappen. Een gids voor iedereen die een *celebrity* aan zijn vriendenkring wil toevoegen of gewoon leuke plekjes wil leren kennen. Wie weet loop jij binnenkort Jeroen Meus — de enige echte Leuvense stadskok — wel tegen het lijf?

Kristof Muylaert

Uitgaan: «Na vijftien jaar op stap te zijn geweest, ga ik tegenwoordig niet zo veel meer uit. Als ik al eens tijd kan vrijmaken dan trek ik meestal met een aantal jeugd-vrienden naar een degelijk volkscafé waar ze nog echt goed getapte pinten serveren. Er moet kwaliteit zitten in je glas.'t Festijntje, in Blanden, is een goede kroeg waar ze zelfs de glazen nog uit de koeling halen. In het Leuvense opteer ik voor de Jeeskesboom in de Diestsestraat; volksker kan niet. Een ander café waar ik vroeger meer langskwam, is de Commerce op het Hooverplein. Als ik wegga, geniet ik met volle teugen. Wat is er gezelliger dan op zaterdagmiddag met je vrouw je krant te lezen op een terras met net iets te veel zon op je gezicht?»

Restaurant: «Echt uit eten gaan is er voor mij meestal niet bij. De meeste Leuvense restaurants hebben net dezelfde sluitingsdag als mijn eigen restaurant (*Luzine te Wilssele, red.*) maar af en toe durf ik al eens honderd kilometer te rijden om eens uitgebreid te gaan eten. Wat ik vooral mis in Leuven zijn de meer exclusieve gastronomische restaurants. Vroeger kon je hiervoor nog terecht in de Belle Epoque of de Sire Pynnock, maar deze zijn nu allemaal dicht. Leuven heeft nu eenmaal een studentikoos imago, maar dat mag de uit-

bouw van een fijnere keuken niet tegenhouden. Er is dus zeker nog plaats voor meer fijnheid en exclusiviteit in het Leuvense culinaire aanbod. Brasseries daarentegen, daarin hebben we wel een mooie keuze. Je moet zeker eens de pladijs met tartaarsaus proeven in De Valck, in de Tiensestraat. Ook de ribbetjes en overheerlijke koolsla in Ribs in de Parijsstraat zijn aan te raden.»

Broodjes en beenhouwers: «Het gebeurt al eens dat ik 's middags een broodje ga halen en daarvoor kan je me in de Immanus vinden. Volgens mij is dat de beste broodjesbar met de meest verse broodjes en bereidingen. Als je zelf je broodjes wil beleggen dan is de Beenhouwerij Rondou een aanrader. Hun américain préparé is overheerlijk.»

Stadskok: «Als stadskok kan ik me dit jaar echt uitleven. De Leuvenaars zijn met

heel wat originele ideeën komen aanzetten. Zo is er een jonge patissier die me gevraagd heeft om samen pralines te ontwikkelen. Er staan natuurlijk ook projecten op til waarbij we de student betrekken. We zijn nog volop aan het brainstormen maar wie weet sta ik binnenkort wel eens achter het fornuis in de ALMA. Wie originele ideeën heeft mag die altijd mailen naar stadskok@leuven.be.»

't Festijntje, Blanden
Jeeskesboom, Diestsestraat 147, 016/22.28.50
Commerce, H.Hooverplein 16, 016/22.55.78
Bar Louis, Grote Markt 2, 016/58.58.52
De Valck, Tiensestraat 10, 016/22.13.97
Ribs, Parijsstraat 26, 016/23.62.13
Immanus, Naamsstraat 17, 016/29.10.82
Artisanale Beenhouwerij Rondou, Pensstraat 5, 016/22.28.27
Luzine, Kolonel Begaultlaan 15/6, Wilssele, www.restaurantluzine.be

Ik wil graag gesneden kalflapjes in een bedje van gestoomde groentjes in een jasje van ambachtelijk bereide deegrolletjes.

Waarom op stap gaan met een kok niet altijd een goed idee is ...

VERTROUWEN WEG IN BESTUUR STAL

“Ik had het moeten weten”

Drie studentenraden van de Studentenraad Associatie Leuven (StAL) dienden een motie van wantrouwen in tegen twee van hun bestuurders. De twee blijven voorlopig in functie.

Maarten Goethals

Met de motie lieten de studentenraden van de KHLeuven, GroepT en de K.U.Leuven duidelijk blijken niet gediend te zijn met het zelfstandig optreden van twee bestuurders van StAL. "Voorzitter Maikel Puni en Raad van Bestuur lid Danai Sae-Han zijn ingegaan tegen een mandaat dat ze hadden gekregen van de AV. Bij nader inzien bleek zelfs dat ze zonder medeweten van de rest van de RvB hadden gehandeld," verduidelijkt Roel Rymenants van de Leuvense studentenraad LOKO.

VERWORPEN

De twee kregen het mandaat om namens StAL te gaan luisteren op een vergadering waar alle Vlaamse associatiestudentenraden samenkwamen om te discussiëren over de toekomst van studentenvertegenwoordiging. Dat laatste was een initiatief van de GAST, de studentenraad van de Gentse associatie. Hoewel ze enkel mochten luisteren, toverden Maikel en Danai opeens een tekst te voorschijn

die de visie van StAL leek te bevatten.

Roel: "We hebben de motie ingediend omdat Maikel en Danai zich niet hebben gehouden aan het standpunt van de AV van StAL en dat was alleen gaan luisteren. Ze hebben een eigen tekst geschreven, waar ze de AV pas na de vergadering van op de hoogte bracht. Terwijl het perfect vooraf kon en er was totaal geen sprake van hoogdringendheid. Een RvB, zeker in het studentenmilieu, ontleent zijn representativiteit aan zijn AV."

De motie werd vorige week op de AV van StAL behandeld. Nadat die was toegelicht, kwam het tot een stemming. Zes stemden voor, vijf tegen. Dat op een totaal van dertien stemgerechtigden. Bijgevolg is de motie verworpen omdat geen tweederde meerderheid is behaald, zoals is statutair vastgelegd. De notie tegen Maikel is naar de volgende AV doorgeschoven. De uitslag zal naar alle waarschijnlijkheid dezelfde zijn. Reden waarom sommige hogescholen, met Lessius op kop, tegen stemden, was omdat naar hun aanvoelen de tekst niet bindend was.

DISCUSSIETEKST

Toen de kwestie terug op de AV van LOKO kwam, vroeg de Vlaamse Technische Kring (VTK) waarom als de helft van de leden van Stal de bestuurders wraken, de bestuurders zelf geen conclusies trekken en de eer aan zichzelf houden?

Danai Sae-Han reageert. "Ik dacht dat de vergadering iets informeler zou gebeuren. Er werd ons gevraagd onze visie op papier te zetten. Omdat niet alle associatiestudentenraden al klaar zijn om de discussie te voeren over de toekomst van studentenvertegenwoordiging — en ik daarom vreesde dat de discussie zou stranden — heb ik een pikante discussietekst geschreven." aldus Danai.

STAL-SJABLOON

Danai: "Ik heb de tekst doorgestuurd naar Voorzitter Maikel en die ging ermee akkoord. Maar ik heb nadien het sjabloon van StAL gebruikt en dat is een stomme fout. Ik had het moeten weten. Ook de naam van Maikel onder het document plaatsen was geen slimme zet. Dat alles liet namelijk uitschijnen dat het om een visie van de AV ging. Ik heb nu een mail naar de andere associatiestudentenraden geschreven waarin duidelijk staat dat dat laatste niet het geval is."

"Waarom ik zelf geen ontslag neem? Daar heb ik ook over nagedacht. Mijn mandaat is niet van belang, maar we zitten nu in een zware periode voor studenten, en het wordt voor het bestuur nog druk de komende weken. Ontslag nemen zou mijn medebestuurders nog meer belasten," argumenteert de studentenvertegenwoordiger.

De vlam in het Panhuis

Het beminnelijke spreekwoord 'dat is Latijn voor mij' is de afgelopen jaren jammer genoeg in onbruik geraakt. Gelukkig ben je bij de K.U.Leuven aan het juiste adres: voor wie meer wil kunnen zeggen dan *ad fundum*, is er op vrijdag de les *Latijn, Taal & Tekst II*.

Bo Vanluchene

Er is niet zoiets als 'de typische student Latijn' — behalve het feit dat vooral vrouwen zich in de klassieke letteren lijken te willen verdiepen. Er is alleen het typische clichébeeld van *freaks & geeks*, dat niet blijkt te kloppen. Rondom mij wordt druk nagepraat over het dis-cofeestje dat gisteren klaarblijkelijk plaatsvond. Wanneer professor Van Houdt dan tien minuten te laat het lokaal binnenwalst, maken de laatste restjes glitter plaats voor de gevierde dode auteur Tacitus.

Eerst geeft Van Houdt wat meer uitleg over de naderende examens. "Ontleed en verklaar" klinkt als woordgroep in onze oren als "apporteer", maar dient schijnbaar nader uitgelegd te worden. Ondertussen maakt hij vreemde *Latijn-grapjes* waar iedereen om moet lachen, behalve wij. "Ik ben hier niet om mordicus de sympathiekeling uit te hangen," zegt hij dreigend. Van Houdt is tamelijk jong voor een prof. Hij draagt een brilletje, heeft een streepjeshemd en zijn riem hangt half slap langs zijn broek. Hij spreekt duidelijk en in volzinnen met mooie bindwoorden als 'niet-temin'. "Ik heb een hele reeks vragen gekregen van jullie, waarvoor trouwens dank — in zekere zin," grapt hij. Hij blijkt tijdens de vakantie even snel *de Agricola* en *de Germania* van Tacitus gelezen te hebben en hij is van plan de gekregen opmerkingen te overlopen.

ALIBI

Even kloppen onze harten sneller wanneer de prof paren probeert te maken, omdat niet iedereen het gewenste boek bij heeft. De

jongen naast ons legt zijn exemplaar niet erg behulpzaam op zijn schoot, het ding aan alle ogen onttrekkend, onderwijl onophoudelijk in zichzelf mompelend. In dit kleine, *kulak-kiaanse* klasje, zo wordt ons verteld, houdt iedereen trots aan zijn notities vast en heerst weinig solidariteit met wie niet naar de les komt. Gelukkig ziet Van Houdt ons over het hoofd. Een alibi blijkt overigens niet nodig, gezien de prof voor zijn twintigtal leerlingen steunt op een namenlijst, waarbij hij bij wijze

zes jaar durende opleiding die we tussen de *Chirofuijjes* en *Breezers* door gevolgd hebben. Tijden waarin onze leraar te pas en te onpas een toga aantrok, teneinde onze interesse en passie aan te wakkeren, en waarin we tevergeefs het verschil tussen een gerundium en een gerundivum onopvallend trachtten te achterhalen. *O tempora, o mores!*

"Verbindingsrelatief: is dat de term die jullie gebruiken?" vraagt Van Houdt alsof het om dubieuze, hippe jongerentaal gaat. Zowel

lijkt te overhalen sukkelaar was die niet wist waar hij aan begon. Onze gedachten worden echter weer snel van oorlog en glorie afgeleid, door poëtisch aanbeden termen als "voorwerp in de datief bij adjectieven die gunstige gezindheid uitdrukken". Boosdoener is *de Panhuis*, een grammaticaboek van een zekere Dirk Panhuis, waarnaar de prof verwijst als "een soort Bijbel".

PLEONASMESPASME

Wanneer Van Houdt zich op zeker moment bedient van een pleonasme, wordt dat opgewonden gefluisterd door zijn studenten. Even later geeft hij het zelf glimlachend toe. Wat een vreemde sfeer. Straks gniffelen ze nog dat de prof per ongeluk een parallelisme, hyperbaton, alliteratie of asyndeton heeft gebruikt.

Het bij boekhandel Peeters aangeschafte boekje van Tacitus blijkt veel typfouten te bevatten, maar ook bij de overlevering van de teksten zijn er fouten in geslopen. Een kopiist durft al eens een moeilijk woordje door een gemakkelijker woord te vervangen, zoals 'utensilia' door 'utilia'. Plots is er zelfs geen verklaring voor één van de imperfecta — ook de specialisten weten niet wat ermee aan te vangen. "Je zit daar maar op te *pieren* en te *pieren*," zegt professor Van Houdt dromerig. Maar de manier waarop de oude auteurs hun teksten schreven, met 'vuur van het leger oplaiend in de verte', maakt dat de studie de moeite waard is. Carpe diem, zou Horatius zeggen, en wij verlaten de les op zoek naar een frisse pint.

Steekkaart

Prof: Toon Van Houdt
Wie: Tweedejaars studenten Taal & Letterkunde Latijn
Waar: MSI 02.23
Wanneer: 12u-14u
Pauze: 6 minuten

Op de proclamatie van de studenten Latijn...

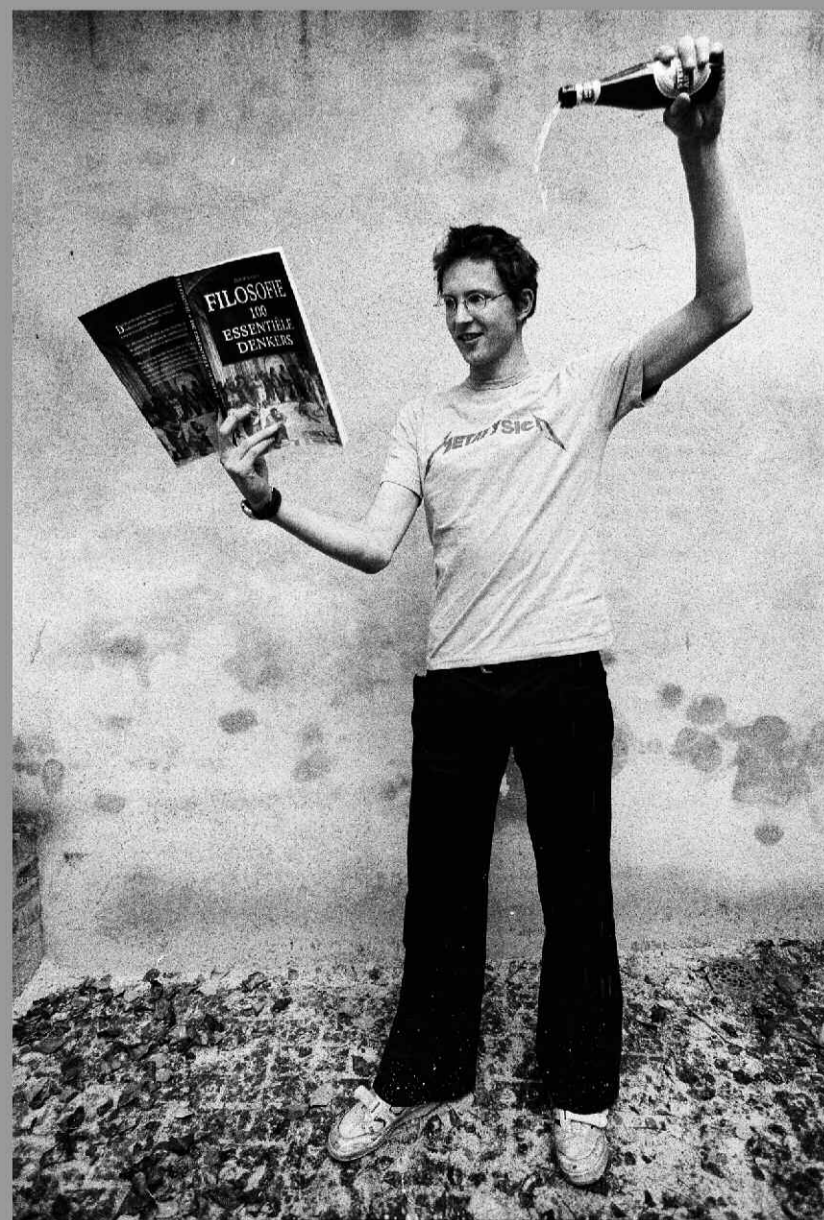
Proficiat! Jullie beheersen een dode taal! Jullie zijn nu gediplomeerde stempelaars...

van aanduiden steeds een naam afleest en dan verwachtingsvol en verrast het lokaal afspert.

Voor we het goed en wel beseffen, is iedereen lustig aan het vertalen. Bij het voorlezen van de zinnestjes herinneren we ons vaag die

de grammatica als de inhoud worden aangehaakt. Om een zin in zijn context te plaatsen, wordt uitleg gegeven als: "Het gaat daar goed fout, dus wordt Petronius Turpilianus naar Britannia gestuurd". Uit de tekst blijkt dan, volgens ons, dat die Petronius een gemakke-

Van 7 april t.e.m. 4 mei 2008
op verschillende locaties
in Leuven en Heverlee.

12 mooie locaties. 12 sterke beelden. 12 originele verhalen. Dat zijn de ingrediënten van Veto Foto, een fototentoonstelling in openlucht.

De locaties in Leuven en Heverlee hebben elk een symbolische betekenis in de studentikoze en universitaire wereld.

De beelden werden gekozen uit het bijna vijftigjarige oude fotoarchief van het studentenweekblad Veto.

De verhalen vertellen de fotografen zelf. Ze staan verzameld op de website en in de speciale katern in de Veto van 7 april 2008.

Meer info op www.veto.be/foto

Met de steun van:

KRISTOF VANDEWALLE TOONT ZICH IN E3-PRIJS EN AMSTEL GOLD RACE

“Energie, motivatie en inzet”

Kristof Vandewalle (23) is laatstejaars handelsingenieur aan de K.U.Leuven en profwielrenner bij Topsport Vlaanderen. Zowel in de E3-prijs als in de Amstel Gold Race liet hij zich opmerken aan wielerminnend Vlaanderen en Nederland. We treffen hem daags na de Amstel Gold Race, waar hij in een vlucht met drie 180 kilometer aan de leiding reed.

Ken Lamberts

Veto: Doen de benen pijn van gisteren?

Kristof: «Ik voel ze nog (lacht). Vanochtend heb ik twee uren losgereden. Tempo maken ging nog, maar na een bocht optrekken deed toch zeer. Op souplesse draaien lukte niet. Het zou raar zijn mocht het wel goed zijn gegaan.»

Veto: Is de Amstel Gold Race even zwaar als pakweg de Ronde Van Vlaanderen?

Kristof: «Ik denk zelfs dat de Amstel zwaarder is. In de Ronde Van Vlaanderen heb je een vlakke aanloop van 120 kilometer. Akkoord, in de Ronde wordt er van in het begin sneller doorgereden, maar in de Amstel is de eerste helling er al na tien kilometer en zijn er 31 hellingen in totaal, om van al dat draaien en keren maar te zwijgen.»

«In de Amstel is de slijtageslag veel groter. De koers breekt later open en vanaf dat moment is het een waar slagveld. Zelfs de favorieten beginnen vermoeid aan de finale.»

Veto: Ze hebben dan ook hard moeten rijden om jullie in te halen.

Kristof: «Voor het eerste stuk van de voor-sprong moesten we hard knokken, maar eenmaal we drie minuten hadden, kregen we de rest cadeau: tot twaalf minuten. Maar het peloton moet dat gat nog altijd toerijden. Ik weet niet wat het globaal gemiddelde was, maar dat was toch weer de moeite.»

«Bij de profs wordt er in het begin van de wedstrijd hard gekoerst, tegen vijftig kilometer per uur, daarna anderhalf uur aan vijftendertig, daarna weer aan vijftig per uur. Bij de jeugd wordt er aan een constanter tempo gekoerst. Als je geen heel hoge snelheid kunt halen of niet heel diep kunt gaan in hartslag, kom je er nooit aan te pas.»

ALGARVE

Veto: Beschrijf eens een ontsnappingspoging.

Kristof: «In het begin van de koers is het ten eerste al moeilijk om in het peloton te blijven. Iedereen wil mee zijn in de ontsnapping. Soms zijn er drie mannen die een gat hebben, maar is de afstand nog overbrugbaar en denkt er iemand “ik spring snel mee”. Die neemt de rest van het peloton op sleeptouw en het gat wordt toegereden. Dan is het weer opnieuw beginnen. Dat is op de tanden bijten. Ook al doe je niet mee aan dat gevecht om voorin te zitten, je voelt het sowieso. Als je wat minder bent, zit je vanachter in het peloton te bijten

(foto Christine Laureys)

om bij te blijven. Daarenboven ben je meestal niet opgewarmd. Het vraagt veel energie, motivatie en inzet.»

Veto: Was het de opdracht van de ploegleiding om mee te gaan in een vroege ontsnapping?

Kristof: «Inderdaad, die opdracht krijgen we dikwijls. We moeten niet verwachten mee te strijden voor de prijzen als neoprof. In de Amstel is de bezetting echt goed: de eerste Belg werd pas zeventiende. We kunnen dus enkel publiciteit halen door mee te zijn in de juiste ontsnapping. Iedereen leert je kennen en op langere termijn is dat positief. Je wordt er bovendien veel sterker door. Ook al train je tweehonderd kilometer, je zult nooit zo hard rijden. Een ontsnapping heeft enkel positieve gevolgen.»

Veto: Had je verwacht dat je de overstap naar het profpeloton zo vlot zou kunnen verteren?

Kristof: «Eigenlijk niet, ik had gevreesd dat we vaak zouden moeten lossen en eraf gereden worden. Ik heb al mijn koersen uitgereden, op de laatste rit in de ronde van de Algarve na. Maar dat was door ziekte, niet door een conditioneel tekort. In sommige wedstrijden had ik het behoorlijk lastig, maar in andere wedstrijden kwam ik in de eerste groep toe. Ik had gehoopt positief verrast te zijn door mijn prestatie in sommige wedstrijden en dat is gelukt. Maar wanneer de grote mannen versnellen, kom je sowieso tekort.»

Veto: Wanneer denk je sterk genoeg te zijn om zelf de finale te rijden?

Kristof: «Dat is moeilijk te zeggen. Sinds de

E3-Prijs zijn alle toppers geconcentreerd op die enkele wedstrijden. Er is veel kans dat ik nooit zal kunnen meedoen voor de toptien in een klassieker. Het zijn altijd dezelfde namen die terugkomen, slechts heel weinig wielrenners kunnen die 260 kilometer aan. Daarenboven moet je heel de wedstrijd goed vooraan zitten en op de beslissende momenten een erg hoge hartslag kunnen halen. Hopelijk lukt me dat ooit. Ik probeer zoveel mogelijk stappen vooruit zetten en geen stappen over te slaan.»

«In mei zijn al die toppers weer verspreid over verschillende kleinere rondes. De ploegleiding zegt dat ik in een kleinere rittenkoers wel eens een dag kan meedoen voor een mooie prijs. Ik hoop daar wel op. Na een jaar prof te zijn geweest, zou ik een stuk sterker moeten geworden zijn. We zullen volgend voorjaar weten of dat klopt, maar dat betekent niet dat ik daar nu al mee bezig ben.»

TIJDRIJ

Veto: Hoop je gauw de overstap naar een grotere ploeg te maken?

Kristof: «Ik heb nog een contract bij Topsport Vlaanderen tot eind 2009. Zowel qua structuur als organisatie is onze ploeg top. We krijgen een vrije rol. Dat is heel plezant: zo leer je het meest bij. We mogen heel grote wedstrijden rijden. Maar het niveau van een Protourploeg is nog iets anders: je zit bij grotere coureurs. Dat motiveert om zelf een hoger niveau te halen. Dat is een extra motivatie om hard je best te doen. Echt dromen van een bepaalde ploeg doe ik niet, maar onze ploeg is een doorstroomploeg. Het zou van weinig ambitie getuigen om de rest van mijn carrière hier te willen blijven.»

Veto: Volgens Karl Vannieuwerkerke ben je een man van kleinere rittenkoersen met een goede tijdrif in de benen. Wil je je in dat werk specialiseren?

Kristof: «In de meeste wedstrijden kan ik goed mijn plan trekken: zowel in het Vlaamse werk als in de Ardennen. Ik denk niet dat ik daar een topper in kan worden. Ik ben teveel allround en dat kan in mijn nadeel spelen. Maar ik kan redelijk goed klimmen en heb een goede tijdrif in de benen. Specifiek op tijdrijden focussen is echter gevaarlijk. De enkele keren dat ik erop getraind had, waren de tijdritten die erop volgden altijd slecht. Het heeft blijkbaar een averechts effect. Tijdritten zijn heel wisselvallig bij mij. Dit jaar heb ik nog maar één tijdrit gereden. 's Ochtends zag ik die fiets voor het eerst en hij paste niet. Na Luik-Bastenaken-Luik ga ik vragen of ik een tijdritfiets mee naar huis mag nemen zodat ik daar iets specifieker op kan trainen. Mannen die al een paar jaren prof zijn kunnen een hoger wattage kloppen, maar ik hoop toch al enkele goeie tijdritten te rijden. Dat kan de basis vormen om in de kleinere rondes een mooi eindklassement te halen.»

POLITIE LICHT BELEID TOE

“Voor studenten hebben we de boetes verlaagd”

De laatste weken liep menig student meer politieagenten tegen het lijf dan normaal. Komt dit door de grootse kiesweken de laatste tijd? Of zijn er al resultaten van de grote politie-enquête? Of zijn ze er gewoon om studenten te pesten?

Sander Raeymaekers

Om een antwoord te krijgen op deze vragen hadden we een gesprek met het hoofd van de dienst Verkeersorganisatie en Mobiliteit

(VOM) van de Leuvense politie, Michel Vanmeerbeek.

Michel Vanmeerbeek: «Het is zo dat wij dagelijks veel controles doen, maar van ons uit gaan het niet om verhoogde controles. We hebben wel het fietsactieplan, dat overigens aangekondigd is bij de studenten, waarbij twee weken per maand de zwakke weggebruiker extra in het daglicht wordt geplaatst.»

Veto: Is er verschil in werking met de laatste jaren?

Vanmeerbeek: «We werken al enkele jaren op deze manier. Wat nu wel meer gebeurt, is de communicatie naar de bewoners. Ik zeg hier

met opzet niet ‘studenten’, want we hebben hen niet speciaal in het vizier, al kun je natuurlijk niet naast de 30.000 studenten van Leuven kijken.»

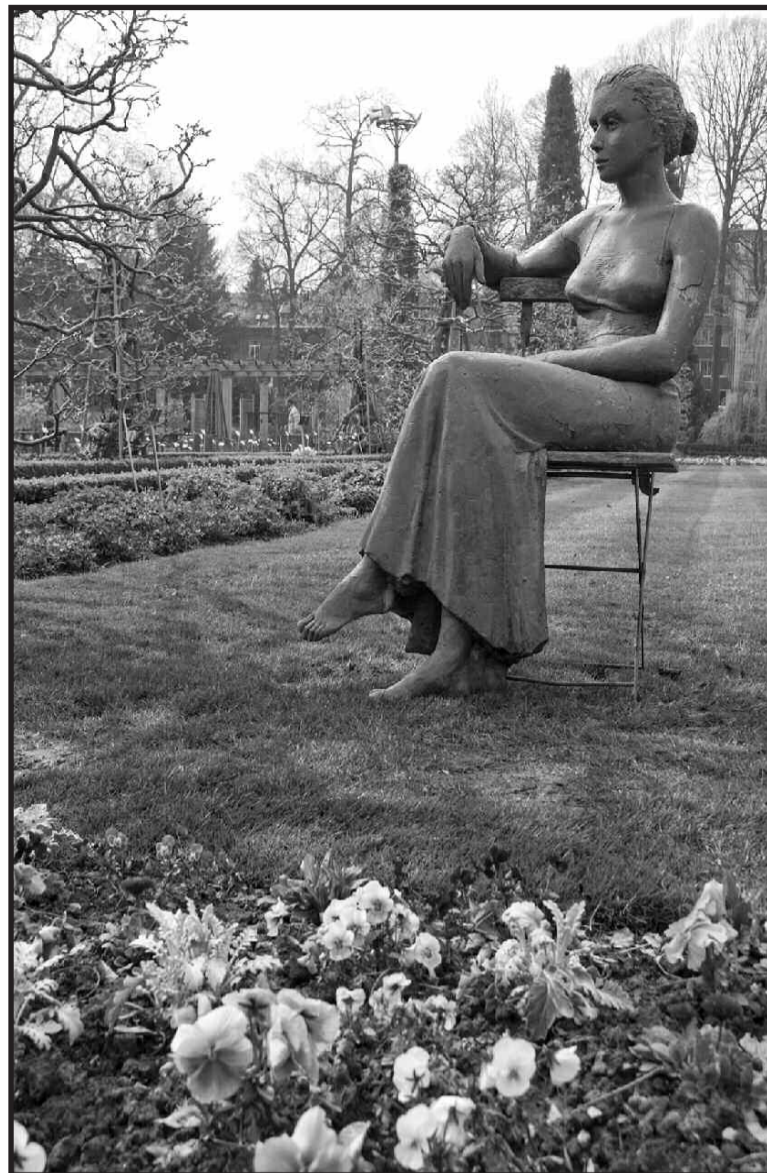
VOETGANGERS

Veto: Is er misschien meer controle voor de kiesweken?

Vanmeerbeek: «Op deze evenementen houden we natuurlijk mee een oogje in het zeil, maar extra controles zetten we er niet voor in.»

«Naar studenten toe hebben we zelfs een

speciale maatregel getroffen. In de tegengestelde richting rijden in een éénrichtingsstraat wordt slechts beboet met €75, in plaats van de volle €150. In regel mag je in Leuven overal fietsen, tenzij het gevaarlijk wordt. In de Muntstraat mogen geen fietsers komen, het is er immers veel te smal om zowel fietsers als voetgangers te laten passeren. In de Diestsestraat mag het niet overdag en in de Tiensestraat mag het slechts in één richting omdat het anders te smal wordt. Op de Grote en de Oude Markt mag het bijvoorbeeld altijd.»

Zomer in aantocht

door

Christine
Laureys

VETO-STUDENTENPRIJS OP AFRIKA FILMFESTIVAL

Advocaat van de duivel

De dertiende editie van het Afrika Filmfestival is ten einde en wat is een slotavond zonder award show? De Veto-studentenprijs werd dit jaar voor de tweede keer uitgereikt en wel aan *Shake Hands with the Devil*, een film over de Rwandese genocide.

Nathalie Hoes

De negen studenten van de Veto-jury waren de afgelopen weken meestal in een cinema-zaal te vinden. De zeven competitiefilms waren heel verschillend qua genre, visie en budget. Het steeds wederkerende dilemma was of er gekozen moest worden voor een Afrikaanse film of een film over Afrika. Een Congolese kortfilm is immers niet te vergelijken met een Canadese superproductie.

De jury is zich ervan bewust dat *Shake Hands with the Devil* een Westerse film met een groot budget is. Regisseur Roger Spottiswoode heeft o.a. de Bondfilm *Tomorrow never dies* op zijn palmares. De cameravoering, ac-

teerprestaties, spanningsopbouw en emoties zijn allemaal op maat van het Westerse publiek. Dat is natuurlijk nog geen garantie voor een goede film, en dat is *Shake Hands with the Devil* wel.

Een biografie schetst onvermijdelijk een eenzijdig beeld. Rwanda wordt gezien vanuit de ogen van een buitenstaander. Toch wordt de film nooit een heldendicht: de langzame morele aftakeling van Dallaire is ook pijnlijk voor de toeschouwer. De oorlogsgruwelen worden tamelijk sereen in beeld gebracht en het goedkope geweld spat niet van het scherm.

SCHOONHEIDSFOUTJES

Shake Hands with the Devil is een film met een boodschap. Jurylid Anneleen Nys was aanvankelijk niet helemaal overtuigd: "Het is jammer dat Afrika weer geassocieerd wordt met oorlog; het cliché wordt altijd herbevestigd". Dergelijke slachtingen behoren helaas nog niet tot het verleden, denk maar aan Darfur. Alleen al daarom kunnen er niet genoeg

films over gemaakt worden.

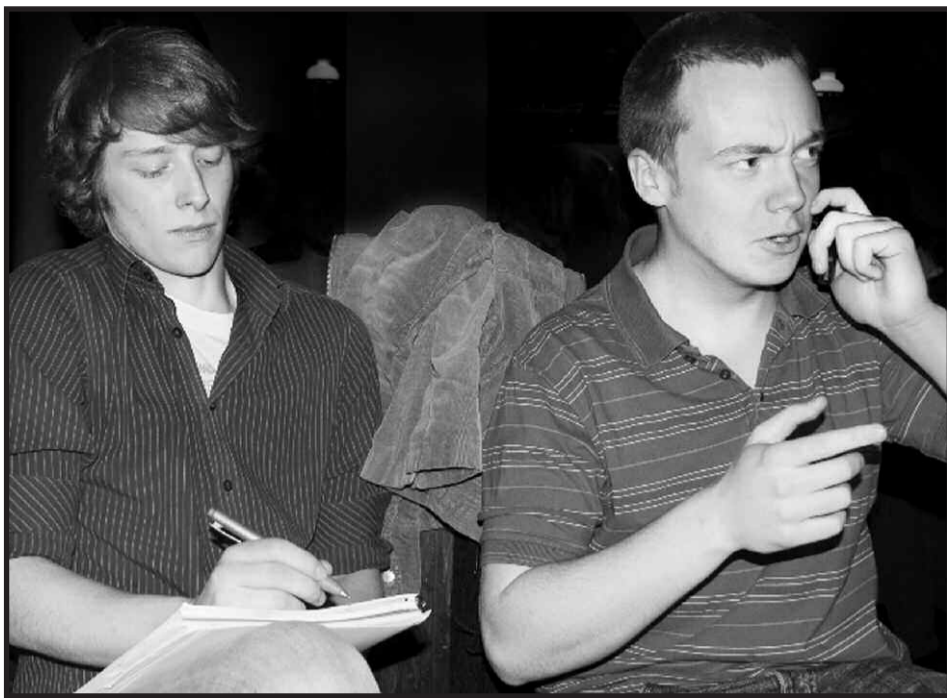
Il va pleuvoir sur Chonakry haalde het net niet. Deze film over Guinee heeft een Afrikaanse cast en regie. Rode draad is het generatieconflict in de veranderende maatschappij van West-Afrika. Vele jongeren willen hun eigen levenskeuzes maken en dat botst met de tradities en godsdienst. In tegenstelling tot sommige Afrikaanse films waarin zeer overdreven geacteerd wordt, zie je hier wel geloofwaardige vertolkingen. Cinematografisch is deze film niet altijd even sterk en bepaalde verhaallijnen waren overbodig. Het weinig beklijvende verhaal en de vele schoonheidsfoutjes maken dat deze film toch wat te licht weegt.

Een tweede eervolle vermelding gaat naar de muziekdocumentaire *On the Rumba River*. Deze Congolese versie van *Buena Vista Social Club* scoort met prachtige beelden en subtiele vondsten. Toch blijf je als kijker op je honger zitten bij de vrijblijvende verzameling *faits divers*...

Shake Hands with the Devil

Deze Canadese topproductie vertelt het schokkende verhaal van generaal Roméo Dallaire. In 1993 werd hij naar Rwanda gestuurd als opperbevelhebber van de VN-blauwhelmen. Onder zijn ogen voltrok zich een genocide, maar hij kreeg geen mandaat om in te grijpen. Het doorslaggevende criterium voor de studentenjury was uiteindelijk: welke film zouden we anderen aanraden? *Shake Hands with the Devil* was de gedoodverfde winnaar, maar net daarom geen evidente keuze. Wij Belgen sympathiseren toch liever met een underdog. De prijs is een symbolisch aanmoedigingsgebaar opdat de film in het bioscoopaanbod zou opgenomen worden. Deze grote productie maakt sowieso meer kans op distributie, maar laat je dit niet tegenhouden om de film zeker te gaan zien.

Middelpunt: bedrijvige studenten

“EEN REUSACHTIGE CAMION”

Bram en Warren, twee studenten sociale wetenschappen, zijn goede vrienden en tevens vennoten van Fenigo, een bedrijf dat designartikelen produceert.

Warren: «We bestaan vanaf 1 oktober, dat is het begin van ons boekingsjaar.»

Bram: «We hebben een btw-nummer en we zijn bij de Kruispuntbank Der Ondernemingen ingeschreven. We zijn vrijgesteld van belastingen omdat we studenten zijn en we krijgen ons kindergeld nog.»

Warren: «Speciaal aan Fenigo is dat het een vennootschap onder firma is. Dat is een speciaal statuut voor kleine zelfstandigen en ondernemingen in wording. Je moet niet zoveel, maar je bent wel aansprakelijk voor alles wat je doet.»

Bram: «In een bvba is dat niet het geval. Als je iets mis doet, raakt men niet aan je persoonlijk inkomen. Je moet ook een groot startkapitaal hebben. Wij hebben dat niet nodig, een enkelvoudige boekhouding volstaat.»

Veto: Wat doen jullie juist?

Bram: «Daar heb ik een mooie samenvatting voor: “de productie, distributie en handel van onder andere geschenkartikelen, niet-elektrische huishoudartikelen en glas- en aardewerk.” Momenteel verkopen we mokken aan winkels. We hebben ook postkaarten voor de stad Tienen ontworpen die aan de stedelijke infobalie verkocht worden. Momenteel werken we aan cd-rekjes: we hebben het ontwerp al.»

Warren: «Het design laten we over aan jonge ontwerpers: we schrijven wedstrijden uit en geven hen zo de kans een afzetgebied te creëren.»

Bram: «Daar staan we op. Hoe groot we ook worden, we blijven bij jonge ontwerpers.»

Veto: Waar vinden jullie die jonge ontwerpers?

Bram: «Op de mok die we hebben uitgebracht staat een design getekend door de

winnaar van een wedstrijd die we georganiseerd hadden bij de derde graad van het secundair onderwijs in de Wijnpers, de kunstschool in Leuven. De winnaar kreeg 50 euro en aan de mok hangt een kaartje met zijn naam. In de toekomst willen we ook naar hogescholen stappen. We moeten het hebben van onze creativiteit, niet van onze prijs. Met jongeren werken is een uniek concept.»

Warren: «Meer dan de helft van de mokken is al verkocht. We zijn nu bezig met de afzetcampagne. We denken erover hoe we ons afzetgebied groter kunnen maken.»

MOKKEN

Veto: Hebben jullie doelen op lange termijn?

Warren: «Wanneer we afgestudeerd zijn, is het de bedoeling een vast maandloon over te houden aan ons bedrijf.»

Bram: «Ik wil dat wel als bijberoep doen. Er weinig tijd in steken en er veel uit halen.»

Veto: Zijn jullie al eens in de fout gegaan?

Warren: «In december, toen we onze mokken pas hadden, hebben we eens voor aap gestaan in een van de winkels. Ik was langsgeweest in een winkel, en de eigenaar had gezegd dat we mokken mochten komen leveren.»

Bram: «Warren had wel niet gehoord dat ‘t pas voor in januari was. Toen hij het aan mij vertelde, besloten we direct met een grote doos mokken naar daar te gaan. Maar de eigenaar zei: “Nee, dat is pas voor binnen een maand.” Het was gênant om met zo een grote doos de winkel te moeten verlaten. De mokken worden overigens uit Nederland aangevoerd. Dat gebeurt met een reusachtige camion: even groot als onze straat. Toen hij zijn laadbak opende, stond er maar één klein pallet in: onze mokken. Echt grappig. (lacht).»

Meer info op www.fenigo.be

Mokken te verkrijgen in o.a. ‘t Pakjeshuis

“HET VERSUZ-GEVOEL”

Club Hacienda verzorgt een keer per maand een grote fuif in het Leuvense. Steven, Carlo en Willem leerden elkaar als deejay kennen en zijn nu de bezielers van het jonge bedrijfje.

Steven: «Daarnaast zijn er nog veel mensen die helpen met reclame maken: ongeveer 70 in totaal.»

Carlo: «We zetten iedere maand een heel speciale fuif op poten. Studenten hebben daar misschien niet zo een goed zicht op, maar de laatste tijd is er in Leuven op vrijdagavond niet zoveel te doen.»

Veto: Wat is een ‘speciale’ fuif?

Steven: «We zorgen voor veel bijkomstigheden. Op een fuif in de Albatros hadden we een extra lichtinstallatie gezet en was er een lichtshow. We werkten er met extra boksen en een coolingsysteem. Een tijdje terug hadden we een dresscode voorzien in het Musicafé: galabal. Er was een cocktailbar en er kwamen deejays van de Versuz draaien. Er was een housezaal en een R&B-zaal om het Versuz-gevoel te creëren. En voor een feestje in de Lido konden we 2 Fabiola en Frères Deluxe strikken. Dat zijn wel grote namen.»

Carlo: «We proberen van alles iets te maken wat men ons nog niet heeft voorgedaan. In Leuven lijken alle feestjes verschrikkelijk hard op elkaar. Wij proberen dat te overstijgen. Daarom pakken we alles zo professioneel mogelijk aan: chique affiches, een promoteam, een website. Dat slaat wel aan, de mensen vertellen ons dat ook. We hebben volk dat iedere keer terugkomt. De reacties op MySpace en Netlog zijn veelal lovend. We zijn goed bezig.»

Steven: «We richten ons vooral op een publiek van middelbare scholen. Ik kom net uit het middelbaar en zit in het eerste jaar Handelsingenieur, Carlo zit nog in het middelbaar. Volgend jaar willen we ons ook op studenten richten.»

Veto: Komt er veel voorbereiding kijken bij de organisatie van een fuif?

Steven: «Een maand op voorhand maken we het drukwerk. Daarnaast moeten we de zaal boeken en deejays zoeken. We gaan ook iedere dag plakken en flyereren voor de fuif.»

Carlo: «Het promoteam bestaat uit jonge meisjes. Daar moeten we wel vaak achterzitten. Steven doet vooral de technische dingen. Willem zorgt dat op een zondagavond al het drukwerk klaar is. Het meeste gebeurt nog op het laatste moment. Moesten we niet studeren, dan zou alles veel vlotter gaan.»

Steven: «Een van de drie is bezig met het design en de site. Iedere maand krijgt de website een volledige update: ook de layout verandert dan volledig. Daar kruipt toch ook weer een dag werk in, van design probeer je toch iets mooi te maken.»

Veto: zijn er al vele dingen die jullie geleerd hebben?

Steven: «Vroeger mochten alle medewerkers kaarten verkopen, maar sommigen geraakten hun kaarten kwijt. Nu hebben we twee vaste verkooppunten. We hebben al veel last gehad met professionele security.»

Carlo: «En met onprofessionele security nog veel meer. (lacht) Een keer hebben we verkeerde flyers gedrukt: de naam van de zaal stond er niet op. Sindsdien proberen we iets sneller onze ontwerpen te maken en kijkt iedereen ze extra goed na.»

Veto: Wanneer is de volgende fuif?

Carlo: «Negen mei. We organiseren ‘I Love Club Hacienda’ in de Rumba met in de gewone zaal een fuif en in de bovenzaal een DJ-zaal. Er doen twintig deejays mee. De week daarna wordt in de Alegria beslist wie de nieuwe residentdeejay wordt van Club Hacienda.»

Meer info op www.clubhacienda.be

Veto trakeert

Veto geeft vijf duotickets weg voor ‘I Love Club Hacienda’ op 9 mei in de Rumba. Mailen naar traktatie@veto.be

“HEB ER NOG

Lise Bemelmans zit in haar derde jaar psychologie, en startte in 2006 haar eigen platenlabel ‘Poetry of the Dead’ op. Met klinkende namen als Putrid Mastication, Necromis en Bloodhunt moet je ze veeleer gaan zoeken in de duistere wereld van de metal.

Veto: Hoe ben je in in de metalscene verzeild geraakt?

Lise Bemelmans: «Ik luisterde vroeger al redelijk veel naar metal, en speel al van kinds af aan gitaar. Zo is mijn interesse voor metal ontstaan. Dat is in Leuven blijven voortduren, en na een tijdje vroegen bevriende groepjes of ik niet eens een logo of iets dergelijks wou ontwerpen. Dat beviel hen zo goed, dat ik langzamerhand meer en meer op mij nam. Hele

albumhoezen ontwerpen, contacten voor groepen verzorgen, etc. Uiteraard werd het na een tijdje te veel werk en ik besloot dan ook dit werk wat meer professioneel aan te pakken, op zelfstandige basis.»

Veto: Waaruit bestaat je werk zoal?

Lise: «Ten eerste moet je het contact met de groepen onderhouden. Dat is niet altijd even simpel. We hebben groepen uit vele landen, zelfs uit de Verenigde Staten en Noorwegen of Saoedi-Arabië. Daarnaast verzorg ik het artwork van een aantal groepen en optredens.»

«Voor compilaties is er wat meer werk: je moet kiezen welke groepen er opstaan en ook de legale kant in het oog houden. Op die momenten heb ik wel heel wat extra werk.»

Veto: Verdien je er je kost mee?

Middelpunt: bedrijvige studenten

“GEWOON DE SPRONG WAGEN”

David Van der Vloet laat zich meteen kennen als een rasechte ondernemer wanneer we hem ontmoeten op een Leuvens terras. Veel tijd heeft hij niet en of we toch even een contract willen tekenen zodat de publicatie van het interview vlot zou verlopen. “Dat is typisch voor zelfstandigen.” (lacht)

Transolution bestaat nog maar sinds januari 2008, maar David speelde al veel langer met het idee. “Als student Italiaans-Engels maakte ik soms vertalingen voor vrienden of non-profitorganisaties. Ik wilde iets ondernemen in mijn leven en die drang leidde uiteindelijk tot een vertaalbedrijf. Ik heb er aan gedacht om pas na mijn studie te starten, maar je voor-sprong is groter als je vroeger begint. Ik vond dat de tijd rijp was, veel leeftijdsgenoten stonden al een pak verder.”

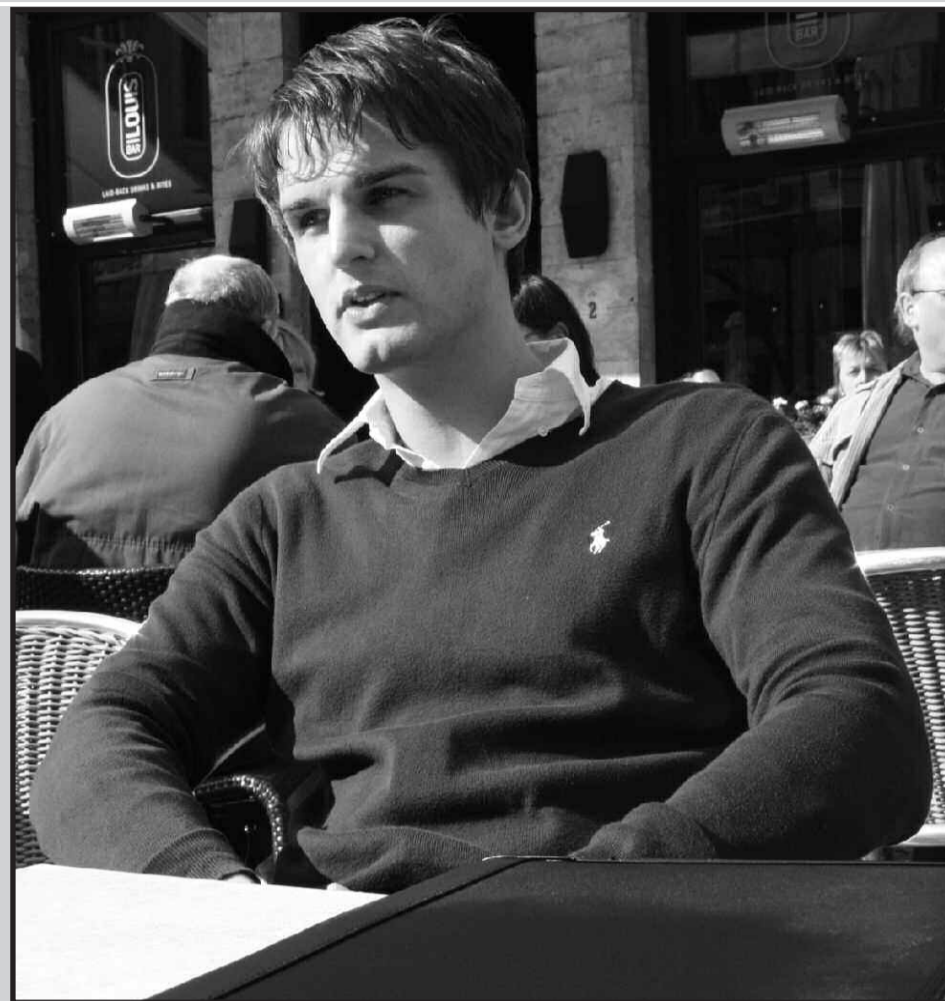
David is een bezige bij. Naast zijn talenstudie en werk als zelfstandig vertaler, volgt hij ook nog een master in management. “Het is niet gemakkelijk te combineren. Als je wil afstuderen met grote onderscheiding, begin je best niet met een bedrijf. Naar de les gaan zit er niet meer in. Ik werk echt meer dan fulltime, soms ook nachtwerk. Mijn ouders zijn er niet zo enthousiast over, die hadden liever dat ik eerst mijn studies zou afmaken. Ondernemingszin zit niet echt in de familie.”

En wat doet zo'n vertaalbedrijf dan? “Ik maak vooral IT-vertalingen of vertaal bedrijfsdocumenten. Meestal werk ik via vertaalbureaus die opdrachten uitbesteden, maar ook steeds vaker rechtstreeks met bedrijven. Ik heb een grote liefde voor talen en wil graag mijn talenten blijven ontwikkelen. Je moet

doen wat je graag doet, anders kan je er geen nachten mee bezig zijn. Ik zou bijvoorbeeld nooit een horecazaak willen starten. Als er te veel werk is, schakel ik andere freelancers of mijn vrienden van de faculteit in onder studentencontract.”

Als student een bedrijf opstarten is geen beslissing die je over een nacht ijs neemt. David had al een jaar voorbereiding achter de rug voor de officiële start. “Vele starters gaan binnen de drie jaar failliet, vooral omdat ze niet weten waaraan ze beginnen. Ik heb op voorhand een marktonderzoek gedaan en advies ingewonnen bij andere freelancers en een boekhouder, verzekeringsagent en advocaat. Velen vergeten wat er allemaal bij komt kijken.” De overheid wil jonge ondernemers steunen bij de start. Een nobel initiatief, al zou de steun wat concreter mogen zijn volgens David. “Bij UNIZO kan je advies krijgen bij het opstellen van een businessplan en een starterslening krijgen, maar dat was voor mij niet echt nodig. Ondernemen heeft geen slechte naam, maar vele jongeren hebben schrik voor die grote stap. Misschien zou er meer concrete hulp moeten komen, bijvoorbeeld een belastingvoordeel voor ondernemers onder de 25 jaar.”

Na een paar maanden als zelfstandige kijkt David zelfverzekerd naar de toekomst. “Ik wil het bedrijf op termijn graag uitbouwen, maar wel zelf de controle houden. Een vertaalbedrijf vereist weinig investeringen dus de risico's zijn vrij beperkt. Nu is het vooral belangrijk om te netwerken voor meer opdrachten.” David is duidelijk enthousiast, maar kan hij het ook zijn medestudenten aanraden? “Een goede leerkracht talen verdient

evenveel loon als een slechte leerkracht. Als zelfstandige verdien je loon naar werken: je zal meer verdienen als je hard en goed werkt. Met genoeg wilskracht kom je er wel, papa

moet echt niet zoveel mensen kennen. Een goed creatief idee en de juiste ondersteuning en dan gewoon de sprong wagen!”

“BEDRIJVEN OVERNEMEN”

John en Tim studeren marketing en dankzij een speciale regeling lopen ze stage bij Ecoworks, hun eigen bedrijf.

Tim: «Met Ecoworks willen we ecologische alternatieven aanbieden op vlak van water-, milieu- en energiebeheer. Ons bedrijf bestaat uit vier onderdelen: water, zon, groen en sfeer. Zwemvijvers en siervijvers behoren tot de eerste categorie, groendaken en rietvelden tot de groene component. Voorts werken we ook met zonne-energie: zonneboilers en zonnematten — geen panelen, daar zijn er al genoeg mee bezig. Zonnematten dienen om de vijver te verwarmen. Via buizen gaan die in de zwemvijver en kan je extra bijverwarmen.»

John: «De zonneboilers dienen voor sanitair en huishoudwater. De baseline van Ecoworks is “investeer in de natuur en laat deze renderen voor jou”. Als een product aan dat gedachtegoed voldoet, willen we het opnemen in ons gamma.»

Tim: «Iedereen wil van de *green boom* profiteren. Daar halen we voordeel uit. Veel mensen denken dat ze niet kunnen helpen met het

ecologische verhaal. Met onze producten kunnen toch hun steentje bijdragen. Zwemvijvers vormen een perfect alternatief voor een zwembad: het is exact hetzelfde, maar beter voor de natuur. Met groendaken creëer je natuur op dode plekken, je helpt mee aan het afvalwaterbeheer.»

Veto: *Wie doet wat?*

Tim: «We zijn met vijf in ons bedrijf. We hebben een bioloog-marinoloog en een handelsingenieur — die doet het financiële van de zaak. Wij zijn marketeers en verzorgen de verkoop en promo. Het groene zit niet in de lijn van onze studies, het ondernemen wel.»

John: «Ecoworks is een toevallig samenvallen van verschillende mensen. We zijn vrienden en wonen al van kindsaf in dezelfde straat. Als pubers wilden we al samen een discotheek openen. Lieven studeerde af als bioloog en vond niet zoveel uitdagingen in België. Hij wou wel op zijn eentje beginnen, maar vond niet direct iets. Uiteindelijk zijn we samen op het idee van Ecoworks gekomen. Wij als marketeers waren meteen overtuigd: het is iets wat leeft en wat gemakkelijk aan de man gebracht kan worden.»

«Ecoworks is een behoorlijk berekende gok. Vermoedelijk waait de *green boom* niet snel over: het is een manier van leven. We proberen innovatief te zijn en de markt in het oog te houden. We zijn een jong bedrijf van de nieuwe generatie. We brengen een positief verhaal.»

Tim: «Als je een goed idee hebt en je hebt de motivatie, dan kan ondernemen leuk zijn en hoeft het geen negatieve connotaties te hebben. Wanneer je aan mensen vertelt dat je als student voltijds bezig bent met Ecoworks, vinden ze dat raar. Samen met je vrienden iets doen, is geschift.»

John: «Stap met een goed uitgewerkt idee naar de bank en de kans is zeer groot dat je geld krijgt. Van die hype kunnen we mee profiteren. Er moet iets gedaan worden aan de economie. Als we die niet aanpassen, gebeurt er niets. Wie gaat de huidige generatie bedrijven overnemen?»

Tim: «Belgen zijn te conservatief en te pessimistisch op dat vlak. Als je failliet gaat, heb je

een probleem in de Belgische maatschappij. Ga dat maar eens vertellen aan een potentiële nieuwe werkgever. In Amerika vinden ze het echter positief dat je jong en ondernemend bent. Ondernemen kan. Als je een goed idee hebt en je gebruikt je gezond verstand, dan geraak je er wel.»

Meer info op <http://www.ecoworks.be>
Nog geen vakantiejob? info@ecoworks.be

MET GEBROKEN HOESJE

Lise: «Niet dat ik er helemaal zelfstandig mee kan wonen, maar ik betrek samen met twee andere vriendinnen een appartementje en de extra zakcent is meer dan handig. Het is echter niet iets waarmee ik rijk wil worden, dat is trouwens erg moeilijk in de muziekwereld. Het komt er vooral op neer dat ik dit voor mijn plezier kan blijven doen, met de nodige kleinschaligheid. In het circuit wordt trouwens ook geapprecieerd dat het niet allemaal erg duur wordt. De uitgaven hebben bijvoorbeeld geen barcode. Dat betekent dat ze niet officieel uitgebracht worden, waardoor we heel wat kosten besparen.»

Veto: *Is er een grote markt voor metalbands?*

Lise: «Het blijft natuurlijk een alternatieve scene, maar van de compilaties worden toch

steeds 400 exemplaren gedrukt. En die zijn bijna allemaal de deur uit, zelf heb ik nu enkel nog een exemplaar waarvan het doosje stuk is.»

Veto: *Spendeer je veel tijd aan je werk?*

Lise: «Voorlopig heb ik er per dag maar een paar uurtjes werk mee, maar zoals ik al zei, als er een compilatiealbum uitkomt, dan kruipt daar toch heel wat meer werk in. De studies lijden er voorlopig niet onder, maar als ik minder goede resultaten zou hebben, dan moet ik het toch eens herbekijken.»

Veto: *Wil je hier in de toekomst iets mee doen?*

Lise: «Het is natuurlijk een grote droom mocht een van de groepen erg bekend worden, dan kunnen we daar ook zelf de vruchten van plukken. Maar voorlopig blijft het een hobby.»

Colofon:
Tekst: Ken Lambeets, Nathalie Hoes & Christoph Meeussen

Foto's: Christine Laureys & Christoph Meeussen

TUSSEN DE REGELS (5): HOGERE SFEREN BIJ FARMACOLOGIE

Of hoe je je lichaam kapot maakt

Universiteiten zijn de plaatsen bij uitstek waar de knappe koppen vandaan komen, maar kennis is ook macht, aldus Sir Francis Bacon. Om de twee weken belichten we een cursus, gedoceerd aan onze Alma mater, die tussen de regels interessante denkpijpen opent. Deze week gaan we na hoe in hoeverre de farmacie onze tocht naar hogere sferen kan vergemakkelijken.

Pieterjan Bonne

Je hebt farmaceuten en farmaseuten. Wij laten ons gidsen door de eerste groep en laten de knulletjes en studiesletjes achterwege voor wat cursusverkrachting. De cursus mag dan nog zo goed bedoeld zijn, een verstandige student haalt er ook interessantere dingen uit. *Welcome to the dark side of "Farmacologie"*.

POMPELMOES

Alcoholmisbruik blijkt de farmacologie al eerder te hebben geteisterd. De flessen gevuld met 96% alcohol waren zo te horen al het slachtoffer van excessen in de labo's. Onze alma mater greep dan maar preventief in door er methanol (waar je blind van wordt) aan toe te voegen. Practica werden plots een stuk saai en studenten een stuk opletter met wat ze binnenkaptten.

We vallen dan maar terug op het verouderde pintje. We leren dat we de miezige vijf procent alcohol beter kunnen benutten.

De cursus verhaalt gepassioneerd over een enzym dat ervoor zorgt dat geneesmiddelen slechts in kleinere mate worden opgenomen in je lichaam. Dit enzym belemmert eveneens de doorstroom van alcohol naar het bloed. Wat blijkt nu even verder, dit enzym valt makkelijk te blokkeren. Je hebt niets indrukwekkends nodig, enkel pompelmoessap. Hierdoor kan de alcohol vrijelijk doorstromen.

XTC

De opname van geneesmiddelen kan tevens gestimuleerd worden. Soms vereist opname een nuchtere maag, soms een vette maaltijd. Dit zorgt voor een betere oplossing en grotere opnameconcentratie. Wat voor stoffen van geneesmiddelen werkt, werkt ook voor andere pilletjes. Uitgaan op frieten en XTC is een stuk intenser dan XTC en twee bokes met choco.

KATER

Een ander wapenfeit dat ontdekt werd in de wereld der farmacologie is de aanwezigheid van een hennepplant in de kruidentuin. Jammer genoeg bevat deze waarschijnlijk geen THC, de stof die ervoor zorgt dat je high wordt. Dit is echter niet experimenteel aangetoond. We weerhouden er dan ook niemand van om zelf een botanische uitstap te organiseren. Breng er ons gerust verslag van uit.

We ronden graag af met een weetje. Iedereen kent het fenomeen 'kater', maar wat is

het precies en vanwaar komt die? De laatste vraag is de makkelijkste. Hij is het gevolg van overmatig alcoholinname. Hij ontstaat echter pas achteraf, tijdens de verwerking van de alcohol wanneer acetaldehyde vrijkomt. Deze tussenstof is giftig en zorgt voor de al dan niet barstende koppijn. Gelukkig is er nog een enzym dat deze stof verder afbreekt. Ga je ech-

ter te ver en word je alcoholverslaafd, dan krijg je disulfiram (Antabuse®) toegediend. Dit geneesmiddel blokkeert het omzettende enzym waardoor je je dadelijk slecht voelt en niet de ganse onproductieve dag erna. Geniet dus, maar met mate!

(foto An Moerenhout)

FOLK IN LEUVEN BRACHT MIRA NAAR LEUVEN

"Singer-songwriter met een vleugje cabaret"

Op de afgeladen zolder van het CC Oratoriënhal betoverde Mira ons afgelopen week met behulp van een vleugelpiano, haar stem en haar leuke liedjes.

Lisa Develtere

De sympathieke Antwerpse is vooral bekend van nummers als *In de fleur*, *In de daluren* en het hilarische *Voal weeces*. Veel mensen omschrijven haar muziek als kleinkunst. "Dat vind ik niet zo erg, hoewel het vaak een duffe en ouderwetse bijklank heeft. Als Engelstalige mensen in deze stijl muziek maken, noemen ze die *singer-songwriters*. Als ik mijn muziek dus op een iets hipper manier zou omschrijven, zou ik dus zeggen dat ik een *singer-songwriter Nederlands ben met een vleugje cabaret*."

Mira volgde na de kunsthumaniora de kleinkunstopleiding bij Studio Herman Teirlinck en dit heeft een grote invloed gehad op haar. "We moesten er in het Nederlands schrijven. Ik had wel al een aantal nummers in het Nederlands geschreven, maar ik was daar nooit heel tevreden over en schreef dus voornamelijk in het Engels. Nederlands is vaak heel direct, heel confronterend. Dat is volgens mij de reden waarom veel jonge schrijvers voor het Engels kiezen. Door aan die Nederlandse liedjes te moeten werken, zijn mijn ogen opengegaan. Ik besepte dat dit de taal is waarin ik mij het beste kan uitdrukken. Als ik niet op de Studio had gezeten, schreef ik misschien nog altijd in het Engels."

VERKAVELINGSVLAAMS

Opvallend aan Mira's muziek is dat ze zingt met een Antwerpse tongval. Dit doet ze omdat dit het dichtst aanleunt bij haar eigen taalgebruik. "Ik vind Algemeen Nederlands echt wel mooi. Alleen voelde ik toen ik begon te schrijven dat ik de verhalen vaak op een nogal anekdotische manier bracht. Om de teksten dan wat dichterbij mijzelf te brengen en toch neutraler te kunnen klinken dan in het

dialect, heb ik gekozen om in het verkavelingsvlaams te zingen."

"De meeste mensen moeten er wel aan wennen. Sommige mensen vallen meteen voor het *gij-taaltje*, maar anderen hebben er echt problemen mee. Jan Hautekiet heeft me eens doorgestuurd wat iemand heel boos naar Radio 1 geschreven had. Die persoon vond dat het toch echt niet kon wat ik deed met de Nederlandse taal. Dat het verbastering was en een teken van de verloederding van de maatschappij. Terwijl ik het beschouw als een dichterlijke vrijheid."

"Ik doe wel graag experimenten met het Algemeen Nederlands. En ik luister bijvoorbeeld ook heel graag naar De Mens. Frank Vanderlinden vind ik een van de beste Vlaamse songwriters en hij zingt echt op een fantastische manier in het Algemeen Nederlands zonder dat het verheven of onnatuurlijk

klinkt. Dus het daagt me wel uit en ik zie het me ooit wel eens proberen."

100 OP 1

Op de eindejaarsranglijst van Radio 1 — *100 op 1* — met de honderd beste Belgische nummers was Mira, op de Fixkes na, de hoogste nieuwkomer. Ze stond met *In de fleur* op 21, voor Kommil Foo, Bart Peeters en Ozark Henry. "Ik had dat helemaal niet verwacht. Ik was wel benieuwd, want in de eerste longlist stond ik niet. Een fan had me gemaild en vond dat echt niet kunnen. Ik vond dat maar normaal, want ik ben nog een groentje en verwachtte niet dat ik in de longlist zou staan. Maar ik vermoed dat er veel mensen op gereageerd hebben, want uiteindelijk hebben ze me dan toch in de longlist gezet. Ik was al blij dat er zo veel mensen me in de longlist

wilden en mijn verwachtingen waren redelijk laag. Ik vond het dus heel plezant om te horen dat ik op 21 stond en het is heel fijn dat veel mensen op mij gestemd hebben. Ik denk ook dat mensen met hun stem beginnende artiesten wilden vooruit helpen en dat dat verklaart waarom ik zo hoog eindigde."

"Op dit moment ben ik volop bezig met mijn tweede album. Ik heb al contacten met producers en alles begint wat in zijn plooi te vallen. Ik ga met andere muzikanten werken dan bij de vorige cd en ook met een andere producer. Vanaf mei gaan we de nieuwe nummers beginnen repeteren en ergens eind dit jaar zou de cd in de winkel moeten liggen. Dat is snel, maar ik heb dan ook even verlof genomen van het live spelen. Zo ga ik er mij volledig op kunnen concentreren en ga ik op kortere tijd veel kunnen doen."

Mira kijkt enorm op naar artiesten als Randy Newman en Fiona Apple. "Ik voel dat ik het heel fijn vind om naar muziek te luisteren waarbij de tekst op zich iets vertelt. Bij veel popmuziek is de tekst er vaak vooral in functie van de melodie, maar bij bijvoorbeeld Fiona Apple is dat echt heel poëtisch en heel beeldend. Randy Newman heeft dat ook. Het grenst aan het theatrale en ik merk dat ik vaak terugrijp naar zo'n muziek."

"Op dit moment zit de cd van *Lady Linn and Her Magnificent Seven* in de cd speler van de auto. Ik word echt content van die muziek. Sommige nummers zijn ook net hele droevig. De cd is echt helemaal af. Ik vind het een superstraffe madam."

Meer weten over Mira en over de activiteiten van Folk in Leuven? Surf naar www.mira-online.be en www.folkinleuven.be.

(foto Lisa Develtere)

AANSTORMEND TALENT : FOTOGRAFE BO DEVROYE

“Wat ik voel, zie ik in beelden”

Elke week duikt Veto in de Leuvense visvijver van jonge beloftes en laat hen aan het woord over hun kunstvorm en inspiratie. Bo Devroye verzorgde al meermaals de foto's voor theatergroep Cie Tartaren en stelde tentoon in restaurant Kaminsky, waar ze zelf ook werkt. Binnenkort hangen haar foto's in koffiehuis Punto café.

Laurens Serneels

Veto: Hoe en waarom ben je met fotografie begonnen?

Bo Devroye: «In de middelbare school wou ik al kunst volgen, maar mijn ouders vonden dat geen goed idee. Sport, wat mijn tweede keuze geweest zou zijn, mocht ik ook niet volgen, dus heb ik maar voor wetenschappen-wiskunde gekozen. Daarna heb ik me ingeschreven voor een zevende jaar beeldende kunst. Daar is eigenlijk mijn interesse voor fotografie begonnen. Waarnemingstekenen en model-schilderen deed ik heel graag, maar uit mijn hoofd dingen tekenen lukte niet. Ik betrapte mezelf erop dat ik steeds weer teruggreep naar foto's. Dat zette me zo wat aan het denken, en heeft me er uiteindelijk toe gebracht fotografie gaan studeren aan de Karel De Grote Hogeschool in Antwerpen.»

«Ik kan heel moeilijk verwoorden wat ik voel, maar ik zie het wel in beelden. Dat begint vaak heel vaag, tot op het punt dat het vastligt op film, dan weet ik plots dat het dat is wat ik bedoelde. Woorden, dat lukt me zo niet. Ik kan nooit uitleg geven bij mijn foto's, de boodschap moet uit de foto zelf te halen zijn, en niet eronder geschreven staan. Voor ik aan KdG begon, had ik eerst voor het St. Lucas instituut gekozen, en daar was dat wel een probleem. Daar werd gewerkt in open ateliers, de studenten mochten daar doen wat ze wilden, zolang ze het maar wisten

(foto Bo Devroye)

uit te leggen. Technische bagage meegeven echter, om je te kunnen uitdrukken in je medium zoals je wou, dat deden ze niet. Die aanpak werkte voor mij helemaal niet, en daarom ben ik overgestapt naar KdG.»

Veto: Wat fotografeer je het liefst?

Bo: «Theater, dans en muziekoptredens fotograferen spreekt me enorm aan, omdat de beelden die zij creëren zo mooi zijn op zich. Technisch is het niet voor de hand liggend, door de lichtomstandigheden, maar het is een uitdaging de beelden vast te leggen op de manier die ik wil. Mijn andere *dada* is portretteren. Ik maak graag portretten met mijn analoge middenformaatcamera, in zwartwit, maar alleen maar als ik weet dat ik tijd zal hebben. Als je weet dat je slechts vijftien foto's hebt op een vrij duur filmrolletje, zet dat je wel aan om goed na te denken over de foto die je aan het nemen bent. Digitaal werk ik in kleur, en als er mooie kleuren zijn dan

speel ik daar graag mee, maar portretten in zwartwit zijn gewoon mooier vind ik.»

Veto: Hoe zie je de toekomst voor jezelf?

Bo: «Ik zal bijna verplicht worden om zelfstandig fotograaf te worden, omdat er bijna geen fotografen meer worden aangenomen in loondienst. In het begin zal ik vooral heel veel opdrachten moeten aannemen. Het is wel jammer dat mijn toekomst zo onzeker is. Soms wou ik dat ik fysica had gestudeerd, dan had ik nu onmiddellijk werk, dan staat het allemaal vast. Maar nu kan ik wel doen wat ik graag doe. Ik geef mezelf tot ik dertig ben, als ik er tegen dan niet in slaag mijn brood te verdienen met fotografie, ga ik iets anders doen.»

Meer op www.flickr.com/photos/booo.

KATECHETIKA SPEELT STILLE PATERS, DIEPE GRONDEN

Ik leef niet, ik zit in een klooster

Nietsvermoedend stappen we het Stuk binnen. Er zou een toneelstuk zijn over een abdij. Hoge verwachtingen hebben we echter niet. Als het stuk eenmaal is begonnen, weten we niet wat ons overkomt. We zijn totaal verbijsterd: wat zijn de godsdienstigen goed!

Chrissy Libert

Dit jaar heeft Katechetika er voor gekozen om het absurde *stille paters, diepe gronden* ten tonele te brengen. Een stuk waarin zij laten zien dat paters toch niet zo onschuldig zijn als ze zich voordoen. Het stuk speelt zich af in een abdij waar de beroemde speurder Poiseau op bezoek komt. Poiseau, die een belangrijke moord niet kan oplossen, is wat depressief en gaat op zoek naar rust. In de abdij krijgt hij echter alles behalve rust. Langzaam ontrafelt hij alle geheimen van de verscheidene paters. Pater Eugene, die van kleine jongetjes houdt en vieze gedichtjes schrijft. Pater Dictus, een kapitalist die zijn eigen job niet zo serieus neemt door te zeggen: 'Ik leef niet, ik zit in een klooster'. Pater Pierre, die altijd maar blijft babbelen. En *last but not least* Pater Abelardus, die erg grappig uit de hoek komt.

HONDJES

Poiseau komt door al deze geheimen uiteindelijk tot de ontknoping van dé verdwijning (van het geheime Suske en Wiske manuscript). Het verhaal wordt met de minuut onzinniger en de seksuele getinte opmerkingen vliegen over de scène. Voor het publiek is het ganse stuk dan

Seksueel getinte opmerkingen vliegen over de scène

ook één lange lachsessie. Elke opmerking was weer raak. Maar hoewel er veel grappen waren die je al op kousenvoeten kon zien aankomen, zaten er ook wel diepgaandere grappes in. Poiseau bekijkt het manuscript van Suske en Wiske bijvoorbeeld op net dezelfde manier als Jezus. Hierop gaat het publiek weer *strike*. Of het moment hoe Maria de interieurverzorgster tot het geloof komt: 'Ik kom, ik kom... tot het geloof!' De teksten zijn dus op sommige momenten wel erg plat. Bijvoorbeeld wanneer ze droogweg vertellen hoe een man jonge hondjes vermoordt; eerst

snijdt hij hen de oren af, dan de snuit, en uiteindelijk plet hij de balletjes. Het gesprek over Maria haar gat is zelfs ronduit grof. Het publiek zit echter weinig in met de grofheid van sommige teksten: en blijft vrolijk meelachen.

STERFSCÈNE

De absurde opmerkingen zijn zeker geen dekmantel voor slechte acteerprestaties, integendeel. Dankzij de goede acteerprestaties, vooral van Père Joseph en Poiseau, is het stuk erg geloofwaardig en hilarisch. Niet enkel de hoofdrolspelers, maar ook de andere acteurs bewijzen zichzelf. Vooral in de sterfscène van Père Joseph laten de acteurs zien wat ze in hun mars hebben. In een briljante *slow motion*, met begeleiding van melancholische muziek, sterft de goede vader. De scène is niet alleen hilarisch, de acteurs laten ook daadwerkelijk zien dat zij kunnen acteren en goed op elkaar zijn ingespeeld.

Sterke acteerprestaties, absurde gebeurtenissen, maar helaas een ietwat zwak verhaal, laten ons verbijsterd achter. Juist door de absurditeit ervaren we het eerste moment na afloop ontgoocheling en verbijstering. Uiteindelijk breekt het applaus los, en krijgen de acteurs een te rechte, staande ovatie.

Filmfirmament

Love in the time of cholera

Het heeft maar liefst twee jaar geduurd voor de producers Márquez wisten te overtuigen om de filmrechten van zijn boek af te staan. De schrijver stond namelijk heel sceptisch om zijn boek in handen te geven van een Engelstalige filmproductie. Uiteindelijk verleende hij dan toch de toestemming, overtuigd door de passie en de wilskracht van de producer. Een goed idee? Wij hebben er onze bedenkingen bij.

Vincent Fobelets

Liefde in tijden van cholera is de verfilming van het gelijknamige boek dat in 1985 door Gabriel García Márquez werd geschreven. De Colombiaan Márquez, die in 1982 reeds de Nobelprijs van de Literatuur in ontvangst mocht nemen, schreef hiermee een wereldwijd gelauwerd boek dat allesoverheersende liefde, eenzaamheid en hoop verweeft. Hij droeg het boek dan ook op aan zijn vrouw Mercedes Barcha.

De film vertelt het verhaal van de telegraaf-assistent Florentino Ariza (Oscarwinnaar Javier Bardem) die op een dag de beeldschone Fermina Daza (Giovanna Mezzogiorno) tegen het lijf loopt en vanaf dat moment overmeesterd wordt door een eeuwigdurend liefdesverlangen. Zo komt er een maandenlange briefwisseling op gang die onderschept wordt door Fermina's vader. Deze is allesbehalve opgezet met zijn ontdekking en neemt Fermina mee naar een afgelegen oord, om haar daar te kunnen koppelen aan de welgestelde dokter Juvenal Urbino (Benjamin Bratt). Jaren tikken weg en Florentino blijft hunkeren naar zijn ontvallen liefde, terwijl Fermina haar leven als doktersvrouw uitbouwt. Om zijn liefdesdrang enigszins te temperen duikt hij in bed met maar liefst 622 mooie deernes. Op een dag sterft Fermina's man en ziet Florentino zijn kans schoon om zich eindelijk te kunnen herenigen met de liefde van zijn leven.

ZIELLOOS

Het boek van García Márquez is doordrongen van een soort magisch realisme. In de film was deze magie echter ver zoek. De enorme gevoelsstromen die zich van ons meester hadden moeten maken waren gereduceerd tot enkele moeilijke te geloven tranen die van passie waren bestolen. De chemie tussen de geliefden, in het boek zo voelbaar, is in deze film afwezig. Een verhaal dat is geënt op smachtende liefde en passionele hoop is zonder geloofwaardige acteerprestaties niets anders dan een ziellose aaneenschakeling van geforceerde melancholie die wel eeuwig lijkt te duren. Het probleem van de film is voornamelijk te herleiden tot een ontbreken van gevoel, en dus geloofwaardigheid. Dat het ongetwijfeld aartsmoelijk is om een verhaal als dit op het witte doek te brengen en een greep te houden op het gevoel en concentratievermogen van de kijker, daar kan deze film van getuigen.

Hoe lang zou je zelf wachten op de liefde? Florentino Ariza beantwoordde deze vraag met maar liefst 51 jaar, 9 maanden en 4 dagen. Wel een halve eeuw wachtte hij op het sterven van de echtgenoot van de vrouw van zijn leven om daarna haar hart terug te kunnen veroveren. Dit is op zijn minst bewonderenswaardig te noemen en zet je misschien zelfs aan het denken. Spijtig genoeg was er ook een andere vraag die in onze gedachten bleef rondspoken: Hoe lang kunnen we het nog volhouden zonder gillend naar buiten te lopen?

Steekkaart

Regie: Mike Newell

Cast: Javier Bardem, Giovanna Mezzogiorno, Benjamin Bratt, John Leguizamo, Catalina Sandino Moreno.

Duur: 139 minuten

Release: 30 april 2008

Kort: Het is eerder het leven dan de dood dat geen grenzen kent.

studio
L E U V E N

Kort Cultuur

Veto trakteert: Gorki en Roland

Luc De Vos en de zijnen hebben sinds kort hun negende studio-album *Voor rijpere jeugduit*. Dinsdag 29 april komen ze met nieuwe songs en hun talloze classics Het Depot platspelen. En ook jij kan er bij zijn! Veto trakteert namelijk vijf duotickets. Gewoon een mailtje sturen met je gegevens naar traktatie@veto.be voor dinsdag om 14 uur.

De volgende dag staat Roland Van Campenhout in dezelfde zaal. Met zijn nieuwe album *Never Enough* keer hij terug naar zijn roots: de blues. Op de achterpagina van dit blad lees je alvast meer over deze plaat waarvoor hij samenwerkte met Tom Van Laere (Admiral Freebee). Ook voor dit optreden trakteert Veto weer drie duotickets. Gewoon mailen naar traktatie@veto.be voor woensdagmiddag.

Meer info op www.hetdepot.be

Dansweek met mindervalide en valide dansers

Artforum vzw organiseert deze zomer de inclusie-dansstage Motor-ik. Dansdocente Goele Van Dijk en choreograaf Bruno Caverna gaan de uitdaging aan om zowel met ervaren dansers als met mindervalide dansers een bijzondere week in elkaar te steken. Ze vertrekken vanuit improvisatie en moderne danstechnieken om tot een hedendaagse choreografie te komen. De week wordt afgesloten met een kort toonmoment.

Bij inclusie-dans vertrekt iedereen vanuit zijn eigen dansmogelijkheden. Het doel is om je eigen dansvaardigheid te verruimen en in dans om te gaan met andere dansers die andere dansmogelijkheden hebben. De dansers met of zonder handicap werken een hele week samen. De niet-valide dansers krijgen elke ochtend wel een aparte fysieke opwarming. Voor de minder-validen is er voldoende verzorging voorzien tijdens en naast de danssessies.

Voor deze dansstage is Artforum nog op zoek naar mindervalide en valide dansers. Tot 16 mei kan iedereen tussen 16 en 26 jaar zich inschrijven via mail haichay@artforum.be of bellen naar 016.24 66 24 voor meer informatie. De stage zelf gaat door van 7 tot en met 12 juli in Vormingscentrum Destelheide en kost 150 euro.

Libertadfeesten

Reeds voor de drieëntwintigste keer organiseert Café De Libertad de *Libertadfeesten*. Het

AD FUNDUM!

Elke dinsdagavond tussen 8 en 10

Studentenradio op het ritme van de bierstad

MIX FM
102.6 Leuven
106.7 Herent • 107.1 Oud-Heverlee

(advertentie)

festival vindt plaats van woensdag 30 april tot zondag 18 mei en op het programma staan onder meer optredens van Rowdy Kate, Guido Belcanto en Roland & Gene Taylor. Maar er zijn ook wijn- en champagnefeesten, Libertad in Scène, de veteranennacht en Literair Café Desda.

Meer info op www.libertad.be

Vreemdgaan toegestaan

Onder het motto 'Vreemdgaan toegestaan!' loopt van vrijdag 25 april tot en met zondag 4 mei in heel Vlaanderen de twaalfde editie van de *Week van de Amateurkunsten*. In Leuven sloegen autochtone amateurkunstverenigingen en organisaties van nieuwe Vlamingen, de stedelijke integratiedienst en 30CC de handen in elkaar om een programma uit te werken.

Op zaterdag 3 mei vindt op de Grote Markt een groot openluchtfest plaats met dans en muziek van over de hele wereld. Tijdens de Week zijn er heel wat tentoonstellingen en andere activiteiten.

Het volledige programma vind je op www.wakinleuven.be

(ld)

Oplossingen

2	3	4	1	6	7	5	9	8
1	9	8	5	4	3	6	2	7
7	6	5	9	8	2	4	3	1
9	8	7	4	3	6	2	1	5
6	5	3	2	1	9	8	7	4
4	2	1	7	5	8	3	6	9
8	1	9	6	2	5	7	4	3
5	4	2	3	7	1	9	8	6
3	7	6	8	9	4	1	5	2

KULEUGEN

Maandag 28 april 2008 — jaargang 3 — 2007-2008 — nummer 22 — www.kuleugen.be

PIJNLIJKE NASLEEP WERELDRECORDPOGING

Plakken en steken

Met meer dan 1.300 waren ze, de moedige studenten die tegelijk Mentos in een fles Cola Light lieten vallen om zogenaamde mentosgeisers te veroorzaken. Daarmee vestigden ze samen een nieuw wereldrecord, maar het feestje kent een nasleep.

Bij velen bleef na de recordpoging een wrange nasmaak hangen en dat is niet alleen door de Cola Light, grapte een bevallige blonde studente die deelnam aan het spektakel. De grootste boosdoener was moeder natuur. Goed weer en suiker, het is het prototype van een slecht idee

(dixit Jeroen Baert, red.). Net als menig student, was ook menig wesp present. Ondanks de gratis poncho vond het suikerige goedje toch snel de weg naar vrouwenhals of mannenarm. Wespensteken bleven dan ook niet uit. Sommige omstaanders deelden ook in de klappen en drie studentes werd vanwege een allergie in ijtempo afgevoerd.

Ook het Ladeuzeplein zelf leed onder de stunt. De diverse studentenpopulatie van Leuven kent eveneens een uitgebreide skate-scène. Toen enkelen van hen daags nadien het plein in kudde kruisten was het een spektakel van je welste. Het ganse Ladeuze was bezaaid met skate-schoenen aller maten en kleu-

ren. Je zou het zelfs kunst kunnen noemen. Dat is iets anders dan een scarabee op een naald, merkte de reeds stalkende blonde deerne op aan onze reporter.

Tenslotte nog een kritischere noot. De ganse poging was gesponsord door Mentos, dus die kregen ze gratis. Een banner van Cola was nergens te bekennen; al die flessen hebben ze dus gekocht. Per deelnemer ging er €1 naar Make a Wish Foundation. Één fles Cola Light kost snel €1,30 en we denken nog niet aan de prijs van het scherm, de stellingen, etc. Trek zelf gerust de conclusie. Onnodige decadentie? Ik dacht het ook.

“DE TUIN VAN EDEN”

De werken aan de tuinen van LOKO bevinden zich in hun finale stadium. Sinds vorige week worden een veertigtal Oudegyptische kannen in prachtig lichtblauw motief geëxposeerd, en gisteren arriveerden zes goddelijke biertafels in de steeds imposanter wordende hof van 's Meiersstraat 5. De pronkstukken, bestaande uit massief eikenhout, werden met een imposante camion rechtstreeks uit Zuid-Duitsland geleverd.

Olijke tafereken speelden zich reeds af in de tuin van LOKO.

“Absolute meesterwerken. Ik raam het geheel op enkele miljoenen euro's” aldus kunstkenner Jan Hoet. “Zelf kan ik niet wachten op de opening van de nieuwe gaard. Een vergelijking met de tuin van Eden is op zijn plaats.”

MÉMOIRES VAN EEN VOORZITTER-PRESSES (2)

Ik ben niet de enige leidersfiguur in het Leuvense. Op gelijke hoogte bevinden zich burgervader Louis T en mijn rector, Marc V.

Mijns inziens is de rector een lepe man. Naar de buitenwereld toe lijkt hij niet altijd de snuggerste en de meest vastberaden persoonlijkheid. Maar achter dat masker van bescheidenheid en onkunde schuilt zoveel meer. Men mag dan wel lacherig beweren dat Oosterlinck de ware rector is, ikzelf ga daar niet mee akkoord. Wanneer Vervenne zich 's avonds in het begijnhof — zijn begijnhof — bevindt, denkt hij vast handenwrijvend vanuit zijn bed “Alweer een dagje als rector voorbij. Dat heb ik goed gedaan”. En terecht, ik heb respect voor de rector, hij is een belangrijk persoon.

Wanneer ik zelf 's nachts thuiskom van een rustige drink in de kroeg met vrienden en plebejers van de Letterenfaculteit in mijn 's Meiersstraat 5, pleeg ik Vervennes gedachtegang te imiteren. “Ik ben Klaas Kaiser, ik ben voorzitter-preses, ik ben mooi de belangrijkste student van Leuven.” Daarop neem ik mijn grote knuffelbeer ter handen en dommel ik rustig in.

Klaas “Kaiser” Keirse

Whoep! Whoep!
That's the sound of the police!

Alma 2 moet 's nachts DICHT

De politie van Leuven is het meer dan beu. Sinds de vernieuwing van studentenrestaurant Alma 2, wordt de ruimte ook als fuifzaal gebruikt. Volgens algemeen directeur Jef Van Eynde de enige manier om deze vestiging rendabel te houden. “Tenslotte kunnen we 's nachts toch geen warme maaltijden verkopen, omdat we dan meer aan het personeel moeten betalen. Daarom blijven we voorstander om deze lege ruimte 's nachts toch met geld te vullen,” aldus Van Eynde. Van meet af aan werd de ‘fuifzaal’ in vraag gesteld. Aanwezigen klagen steevast over de slechte akoestiek, buurtbewoners klagen klokslag 22u het hiermee samengaande nachtlawaai bij de bevoegde instanties aan. Omdat Alma geen maatregelen wenst te nemen, wil de politie middels een pestactie de restaurantketen onder druk zetten.

“Voor ons is DJ Bobby Ewing een crimineel”

Afgelopen dinsdag gaf Imagine, een kiesploeg van Ekonomika, een “benefiet” in Alma. Omstreeks 22u werd de politie door een telefoontje geappelleerd. Rond 4u was ‘het blauw’ reeds in de zaak aanwezig. De heren constateerden dat de decibels, vakkundig gemeten aan de boxen, de bovengrens overschreden. Vervolgens werd niet de organisatie, maar de werkende deejay om zijn identiteitskaart gevraagd. DJ Bobby Ewing weigerde aanvankelijk op straffe van weigering van identificatie op deze vraag in te gaan, maar haalde uiteindelijk zijn kaart boven. “We willen liever niets kwijt over deze manier van werken,” aldus commissaris Marc Vranckx. “We kunnen echter wel zeggen dat Ewing niet meer in Alma 2 wenst te draaien. Als onze komende interventies slagen, wil dra niemand nog in deze zaal geprogrammeerd worden en kan de rust eindelijk weerkeren.” Of Bobby E. een pv in de bus zal krijgen, blijft een raadsel.

Van uw undercover-reporter

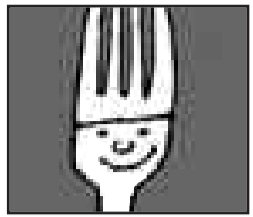
	8	7		5	
7			8	2	1
			2		9
8		1		2	6
6	9	8	2	4	1
1	5		9		8
5		4			
4	3	2			7
	9		7	8	

Freddy

door Sh3L14C

www.shellac.be

Menu van de week in Alma 1-2-3 29 april - 2 mei 2008

A1 = alleen Alma 1 A3 = alleen Alma 3

A2 = alleen Alma 2   = vegetarisch

dinsdag

Kippenroomsoep	0,70
Groentensoep met ravioli, tomaat, venkel en koriander	1,80
Gehakte steak met witte kool in room en vleessaus	2,40
Moussaka met aardappelschijfjes 	3,70
Dronken zwijntje	4,65
Kalkoenlapje met bouquetière, Hollandse saus, pickles en mosterd	4,30
Stoofvlees op z'n Vlaams A1+A3	3,70
Koninginnenhapje A2	3,30
Rumpsteak A1+A3	

woensdag

Paprikaroomsoep met ananas, curry en wijn	0,70
Erwtensoup met spek	1,80
Penne met pesto en gemalen kaas 	2,40/2,85
Gepaneerd gevogeltelapje met Indische sla en aardappelsalade	3,70
Lasagne	4,30
Rundsstoofvlees uit de Camargue met saffraanrijst	4,65
Koninginnenhapje A1	3,30
Spaghetti bolognaise A1	2,40/2,85

donderdag

Tomaten-groentensoup	0,70
Erwtensoup met spekjes	1,80
Boerenworst met carbonarapuree, groenten en vleesjus	2,40
Broccolitaart met slaatje 	4,65
Heekfilet met blanke botersaus, oventomaat en rozemarijn	4,30
Rumpsteak	

vrijdag

Groentensoup	0,70
Bonensoup	1,80
Hertoginnenkrokant met erwten en wortelen	2,40
Tex-Mex, vegetarisch 	4,65
Kippenlapje met orloffsaus en kroketten	3,70
Koninginnenhapje	3,30
Rumpsteak	

**Vanaf nu kan je in al onze restaurants een filmticket
bekomen voor slechts 5 euro!**

Daarmee krijg je van **maandag tot vrijdag** toegang tot om het even welke prent in Kinopolis. De actuele filminformatie vind je steeds op onze placemats of op de Kinopolis website.

Kijk ook op de website voor menu **gasthuisberg**, **Justus Lipsius** en **pauscollege**

Loop eens langs bij De Kringwinkel SPIT

Je vindt er meubels, kleding, fietsen, huisraad, boeken, platen, cd's en pakken snuisterijen...

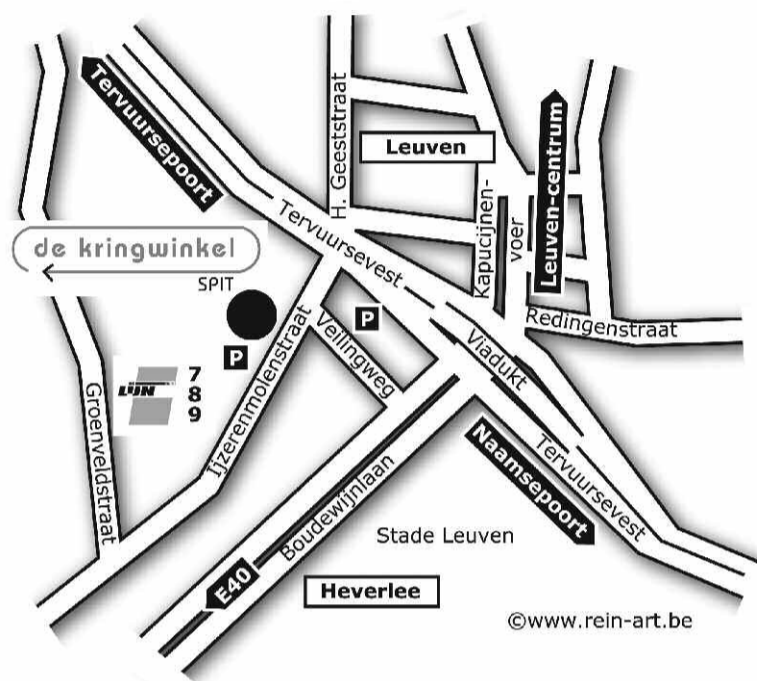
De Kringwinkel SPIT:
IJzermolenstraat 10-12 te Heverlee

Open: ma - vrij: 10 - 18 u

zat: 10 - 17 u

zo: gesloten

Tel.: 016 65 29 57 Web: www.spit.be

(advertentie)

vrstlIngn

Heb je al'n diploma, een tijdje hoger onderwijs of werkervaring achter de rug? Of je overweegt om een tweede diploma te behalen om je groeikansen op de arbeidsmarkt te verhogen? Kies voor een korter opleidingstraject van de KHLeuven.

Korter, omdat je op basis van je eerste diploma, leer- of werkervaring EVC's of EVK's* kan voorleggen, die je recht geven op vrijstellingen. Zodat je opleidingstraject misschien wat korter kan.

Alle info vind je op www.khleuven.be/verkortetrajecten

* EVC = Elders Verworven Competenties - EVK = Elders Verworven Kwalificaties

Met een verkorte opleiding van de KHLeuven
raak je snel aan de slag.

www.khleuven.be/verkortetrajecten

Colofon

Veto

's-Meiersstraat 5
3000 Leuven

Tel 016/22.44.38
Fax 016/22.01.03
e-mail: veto@veto.be

Jaargang 34
Nummer 22
28 april 2008

Veto is een uitgave van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie. De standpunten verdedigd in Veto stemmen niet noodzakelijk overeen met de standpunten van LOKO.

Hoofredacteur:
Maarten 'Waterstof' Goethals

Redactiesecretaris & V.U.:
An 'Helium' Moerenhout (adres idem Veto)

Redactie:
Lisa 'Lithium' Develtere, Nathalie 'Boor' Hoes, Ken 'Koolstof' Lambeets, Roel 'Stikstof' Moeurs, Bram 'Zuurstof' Vanoirbeek & Alexander 'Fluor' Vrijhof

Medewerkers deze week:
Pieterjan 'Neon' Bonne, Robin 'Natrium' Broos, Ruben 'Magnesium' Bruynooghe, Thomas 'Aluminium' Buysens, Els 'Fosfor' Dehaen, Jelle 'Zwavel' Dehaen, Elke 'Chloor' Desanghere, Sebastiaan 'Argon' Holslag, Simon 'Kalium' Horsten, Geert 'Calcium' Janssen, Christine 'Scandium' Laureys, Maud 'Titaan' Oeyen, Christoph 'Chroom' Meeussen, Ward 'Mangaan' Neyrinck, Tom 'Ijzer' Vanbroussegem, Hans 'Kobalt' Vandenaabeele, Kris 'Nikkel' Vanelderden, Bo 'Koper' Vanluchene, Ide 'Zink' Smets & Maartje 'Arseen' Swillen

Cartoons:
Negu, Sh3L4C & Pieter Fannes

DTP:
Maarten Goethals, An Moerenhout, Roel Moeurs, Ide Smets & Bram Vanoirbeek

Eindredactie:
Sebastiaan Holslag, Roel Moeurs & Ward Neyrinck

Internet:
www.veto.be

Publiciteit:
Alfaset cvba - An Vanbiervliet
alfaset@loko.be
016/22.04.66

Drukkerij:
Tuerlinckx (Molenstede)
Oplage:
9000 exemplaren
ISSN-nummer:
0773-5162

Abonnementen
Binnenland: 10 euro
Buitenland: 25 euro
Overschrijven op rekeningnummer:
001-0959719-77

Redactievergadering iedere vrijdagnamiddag om 16u. Alle geïnteresseerden (tekst, foto, lay-out, internet,, elementen uit de tabel van Mendeljev) zijn steeds welkom op de redactievergadering of op het redactieadres. Lezersbrieven en vrije tribunes kunnen tot vrijdag 14u, liefst mailsgewijs, ingezonden worden op het adres: veto@veto.be. De redactie behoudt zich het recht vrije tribunes en lezersbrieven in te korten.

Radio Scorpio

Programmatie Radio Scorpio

Dinsdag

- Camera Obscura (19-20u):
- De Ultieme Filmquiz: halve finale (deel 2)
 - Recensies en sneakverslag
 - Vrijkaarten voor de filmquiz in Kinopolis leuven (do 8 mei)
- De Geluidsarchitect (20-21u):
- Vrijkaarten voor Gregor Samsa (do 8 mei in Stuk)
- Wake Up (21-22u):
- Vrijkaarten voor Black Mountain (08/05 Botanique)

Vrijdag

- Sterrenplaten (20-21u):
- Interview nav Les Nuits Botanique
 - Vrijkaarten voor Tunng (07/05 Botanique)
 - Vrijkaarten voor Apse (08/05 Botanique)
 - Vrijkaarten voor I'm from Barcelona + Two Gallants (09/05 Botanique)

Zondag

- Treuzelradio (11-12u):
- Centrale Gast: Daan

Medewerkers van de week:

Pieterjan Bonne

die ondanks zijn knokploegverleden nog geen veto-medewerkers heeft aangevallen

&

Elke Desanghere

op vraag van een verliefde eindredacteur

Pimp your thesis!

Voortaan laat je je eindwerk inbinden in een paperback of hardcover boek.

Je thesis is de kroon op je werk, de studie die je bloed, zweet en tranen kostte. En na al die maanden kun je dit monnikenwerk nu verzilveren voor de eeuwigheid.

Dan hebben wij nieuws voor je: transparante covers en een gemarmerd crèmekleurig voorblad zijn zó passé! **Je thesis bind je voortaan in in boekvorm met full colour of zwart-wit foto's, een fris lettertype en een paperback of harde cover!**

Het enige wat je hiervoor moet doen, is surfen naar de website **www.wwaow.com**. Daar laadt je het manuscript op en ontwerp je de cover. Vervolgens bindt Wwaow.com je werk professioneel in. Binnen de vijf werkdagen ligt je thesis al in je brievenbus.

Bovendien kun je er ook nog een centje aan verdienen! Je zal ervan versteld staan hoeveel bedrijven, instellingen, scholen... geïnteresseerd zijn in je onderzoek. Via de webwinkel van Wwaow.com kun je je thesis dus te koop aanbieden. De prijs en de winstmarge per exemplaar bepaal je zelf.

Toch nog een dt-fout bespeurd? Geen probleem, vervang dan gewoon je oude manuscript door een nieuwe versie. Zo eenvoudig is dat.

Make a bestseller of your thesis with Wwaow.com!

>>> Voor meer informatie, kijk op **www.wwaow.com**

(advertentie)

Cultuurkalender

MUZIEK

Wire + Sylvester Anfang II
Dinsdag 29/04 om 20u30 in STUK Labozaal, Naamsestraat 96, www.stuk.be

Gorki
Dinsdag 29/04 om 20u01 in Zaal Het Depot, Martelarenplein 12, www.hetdepot.be

Roland Van Campenhout
Woensdag 30/04 om 20u00 in Zaal Het Depot, Martelarenplein 12, www.hetdepot.be

dEUS
Donderdag 01/05 om 20u00 in Zaal Het Depot, Martelarenplein 12, www.hetdepot.be

De Nieuwe Reeks: NewNoise
Vrijdag 02/05 en zaterdag 03/05 om 20u00 en om 19u00 in STUK Soetezaal, Naamsestraat 96, www.stuk.be

Lady Linn & her magnificent 7 + DJ Tom Derie
Vrijdag 02/05, Hungaria, Baron D'Eynattenstraat 6, www.hungaria.be

Swirl People, Raoul Lambert & Down Jones
Zaterdag 03/05, Hungaria, Baron D'Eynattenstraat 6, www.hungaria.be

THEATER

Nachtlied | Theater Zuidpool
Maandag 28/04 om 20u00 in Schouwburg, Brusselsestraat 63, www.30cc.be

DANS

Origine + Toneelhuis | Sidi Larbi Cherkaoui
Dinsdag 29/04 en woensdag 30/04 om 20u30 in STUK Soetezaal, Naamsestraat 96, www.stuk.be

Genderblender | FABULEUS
Woensdag 30/04 om 20u00 in Schouwburg, Brusselsestraat 63, www.30cc.be

EXPO

Veto fototentoonstelling
Van maandag 07/04 tot zondag 04/05 in Leuven en Heverlee, www.veto.be/foto

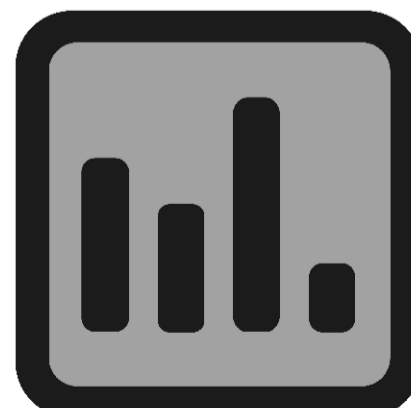
Gratis: Guillaume Leblon — Four Ladders
Van vrijdag 14/03 tot zondag 25/05 in STUK Expozaal, Naamsestraat 96, www.stuk.be

Culturele activiteiten en fuiven kunnen per mail kenbaar gemaakt worden op cultuur@veto.be

Al de hits, al het nieuws

Check out www.mixfm.be

Zet 'm nu ook op je radio

MIX FM
102.6 Leuven
106.7 Herent * 107.1 Oud-Heverlee

(advertentie)

R O L A N D

“IK WIL NIET IN DE NOSTALGIE TERECHTKOMEN”

Roland heeft als Belgische *godfather* van de blues al vele watertjes doorzwommen. Dit keer werd zijn schip gestuurd door Admiraal Tom van Laere. De harmonie tussen beide heren doet vermoeden dat ze op zijn minst muzikaal verwant zijn. *Never Enough* werd in de media onthaald als de beste plaat van deze oude walrus. Zijn norske uiterlijk doet ons het ergste vrezen, maar we krijgen een zeer vriendelijke en goed geluimde Roland aan de lijn.

Nathalie Hoes

Veto: *U hebt samengewerkt met Tom Van Laere als muzikant en producer. In Humo werd daarover gezegd: “Alles aan Never Enough schreeuwde: ‘Laten we eens kijken of we met Roland kunnen doen wat Rick Rubin met Johnny Cash heeft gedaan.’”*

Roland: «De vergelijking met Cash ligt natuurlijk voor de hand, maar het was niet de bedoeling om hem na te bootsen. Ik heb Tom leren kennen tijdens BEATS met Josse De Pauw (voorstelling rond de Amerikaanse literaire beweging die in de jaren vijftig ontstond, red.). Hij was daar een aantal keren te gast en het klikte. Toen hebben we al beslist om ooit eens iets samen te doen en nu zijn we twee jaar verder. Tom was blijkbaar met dezelfde dingen bezig. Hij weet heel veel van die *beat poets*, misschien nog meer dan ik.»

Veto: *En dat sijpelde ook in de muziek, zoals bij het hilarische ‘Officer kiss me please’.*

Roland: «Er lag een boekje met beatdichters zoals Kerouac en Ginsberg in de studio. Per toeval kwamen we bij die bladzijde en daar is dan ter plekke een nummer over gemaakt. Dat had even goed een ander gedicht kunnen zijn, het lag toevallig op die bladzijde open. Als het toeval al bestaat.»

Veto: *Hebben jullie alle nummers samen geschreven?*

Roland: «Ik had de teksten op voorhand al klaar. Bij een voorontmoeting hebben we wat dingen uitgeprobeerd met akoestische en elektrische gitaren. In de studio is het dan vooral akoestisch geworden, maar dat had even goed anders kunnen zijn.»

BAARDEN

Veto: *Is er een generatiekloof tussen jullie of overstijgt de muziek die helemaal?*

Roland: «Daar voel ik niks van, ik leer nog veel bij van hem. We hebben dezelfde smaak. Veel leiding heeft hij als producer trouwens niet gegeven hoor (lacht). Hij moest wel bepaalde knopen doorhakken, want anders blijf je weken bezig met de mix en de volgorde van de nummers.»

“Den Admiraal tapt uit populaire vaatjes”

Veto: *Waarom wilde u absoluut met hem werken?*

Roland: «Ik vind hem een enorm talent. Dat vond ik al lang, zelfs in de tijd toen hij nog meedeed met de Rock Rally en ik met El Fish speelde. Ik vind hem een speciaal figuur.»

Veto: *En de baarden, scheppen die een band?*

Roland: «Die zijn er toevallig bij, maar dat is wel mooi meegenomen natuurlijk (lacht).»

Veto: *Gaat hij ook live meedoen?*

Roland: «Dat is niet op voorhand afgesproken, maar als hij zin heeft om bij wijze van verrassing mee te doen, is hij zeker welkom. We gaan dat niet aan de grote klok hangen; we nemen het zoals het komt.»

Veto: *Genoeg over de Admiraal. U zei zelf dat Never Enough uw ultieme plaat benadert. U hebt al heel veel verschillende genres gespeeld. Heeft die muzikale ontdekkingsreis u tot dit punt gebracht?*

Roland: «Ik vind dat de vorige projecten er

nog in te horen zijn. De meeste mensen zullen mij rangschikken bij de blues, maar ik ben ook zot van Afrikaanse en zelfs klassieke muziek. Wat ik nu doe is een voortzetting van al het vorige, maar dan beter gedestilleerd. Het is de essentie die overblijft. De overbodige tierlantijntjes zijn weggefallen en het is soberder geworden. Dat zal wel met de jaren te maken hebben, een soort rijpingsproces.»

Veto: *‘Never Enough’ wordt tijdelijk aan een lage introductieprijs aangeboden om de cd-verkoop te stimuleren. Bent u mee met de hele download-*

Roland: «Minder dan vroeger, omdat ik de kleine dingen heb weggelaten. Je kan natuurlijk elke avond in een cafeetje gaan spelen voor vijftig man, maar die goesting is nu een beetje weg. Het kan heel plezant zijn dus ik ga dat zeker niet uitsluiten, maar wel wat afbouwen.»

Veto: *Blueslegende John Lee Hooker zei ooit tegen u: “de blues maakt niet rijk, maar daar is het mij niet om te doen.” U hebt ook nooit gestreefd naar commercieel succes.*

Roland: «Je moet gewoon je zin doen en als

Veto: *Is het een romantisch bestaan of toch eerder afzien voor de echte carrière begint?*

Roland: «Ik denk dat het vroeger romantischer was dan nu. Die straatmuzikanten van tegenwoordig, dat ziet er sociaal-economisch niet zo vrolijk uit. In mijn tijd konden de hippies nog de halve wereld doorliften, dat is toch ook een beetje verdwenen. Er zijn meer gekken op de baan blijkbaar (lacht). Het is in ieder geval een goede leerschool, beter dan het conservatorium.»

Veto: *U werkte al samen met half musicerend België. Vanwaar die drang?*

Roland: «Het is een van de meest sociale dingen om met anderen op het podium te staan en iets goeds te doen in dezelfde toonaard. Het is een soort wisselwerking of klankbord, een kaatsbal die constant teruggekaast wordt. Mijn ego is daar zeker niet te groot voor. Het is een kunst om soms zelf wat stappen achteruit te zetten en de ander iets te laten doen. Dat maakt het geheel beter.»

Veto: *Met wie u zou u nog willen samenspelen: dead or alive?*

Roland: «Dat is een zeer grote lijst met honderden namen. Ik denk al meteen aan Bob Dylan (lacht luid). Dat is nu wel een held van mij, maar het mogen er zoveel mogelijk zijn. Hoe meer landen hoe liever: Japan, Afrika, Hongarije. Ik voel me thuis op vreemde continenten. Dat heeft een zalvende werking en geeft me een rustig gevoel.»

MOJITO

Veto: *Het is niet beledigend bedoeld, maar de foto op de cover doet me denken aan Louis, de Antwerpse ex-dakloze die met een biografie schreef.*

Roland: «Ja, dat klopt! Dat vind ik eigenlijk een compliment (lacht). Ik ben wel een beetje de eeuwige bohémien, dat heeft Stephan Vanfleteren goed gezien (huisfotograaf van de Morgen en bekend om zijn zwart-wit portretfoto's, red.).»

Veto: *Denkt u soms aan uw pensioen?*

Roland: «Zeker niet. Die mannen van Buena Vista Social Club stonden zich op zeer hoge leeftijd nog met een grimas te amuseren op het podium. Zo mag dat voor mij ook nog een tijdje duren. Er zijn heel veel oude blues- en jazzmuzikanten. Onlangs zag ik Sonny Rollins (beroemde tenorsaxofonist, red.) en die is toch ook al in de tachtig. Zolang ik lichamelijk niet te erg afgetakeld ben, wil ik dit blijven doen.»

Veto: *Zou u iets anders willen doen dan muziek maken?*

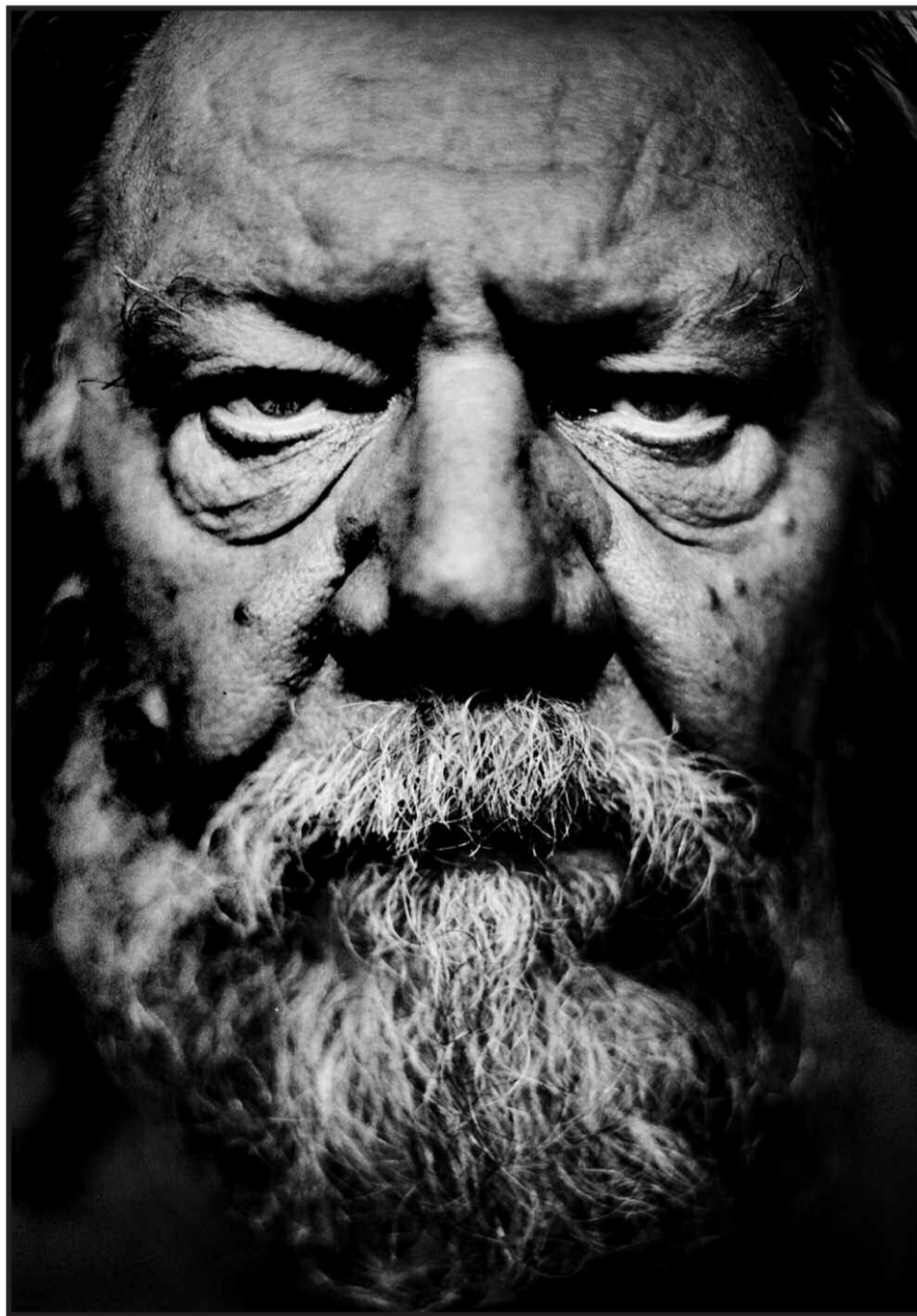
Roland: «Ooit wil ik ergens rustig in een huisje in Frankrijk of Kenia een boek in elkaar flansen. Helemaal weg van de wereld, als andere uiterste. Dat boek zou dan gaan over mijn leven, gebaseerd op waarheid en met de nodige fantasie doorspekt. Daar is al lang sprake van, maar je moet er natuurlijk tijd voor nemen. Het zit er nog wel in, maar liefst van al sta ik toch op het podium met een instrument.»

Veto: *“Mojito is a gay drink” wordt er in het nummer ‘Hissing o’ the Heat’ beweerd.*

Roland: «Dat was een grapje in de studio. Er was heel veel humor ter plekke, we hebben daar echt carnaval gehouden (zelfs letterlijk, kijk maar eens naar de foto's in het cdboekje, red.). De liedjes klinken misschien wat triestig, maar tijdens de opnames werd er regelmatig over de grond gerold van het lachen. En zo hoort het. Maar ik drink niet zoveel mojitos eigenlijk. Rode sherry is nog altijd mijn favoriete drank. En soms een pilske (lacht)!»

WIN!

Woensdag 30 april maakt Roland het Leuvense Depot onveilig. Veto mag drie duo's gelukkig maken die mailen naar traktatie@veto.be. De minder fortuinlijken onder jullie kunnen ook nog gewoon tickets kopen.

(persfoto)

evolutie?

Roland: «Ik ken dat wel een beetje, maar ik ben daar zeker niet mee bezig. Ik vind het wel gezond, want de prijzen van de cd's in de winkel liggen vrij hoog. Misschien leren meer mensen op die manier mijn muziek kennen, maar ik ben nog altijd in de eerste plaats een live artiest.»

DOMME VRAGEN

Veto: *Wat voor een publiek heeft u?*

Roland: «Ik maak altijd de vergelijking met de boeken van Kuifje waarop staat ‘van 7 tot 77 jaar’. Het is geweldig als je dat kunt bereiken. Ik wil niet in de nostalgie terechtkomen of bij de recyclage van de sixties en de seventies. Ik merk dat er ook jongeren naar mijn muziek luisteren. De samenwerking met Tom zal dat nu misschien wat aandikken, maar ook daarvoor mikt ik al op een breed publiek. Den Admiraal heeft natuurlijk een jonger publiek dan ik. Ik zit meer in de hoek van blues, jazz en alternatieve rootsmuziek, terwijl hij toch meer uit de populaire vaatjes tapt.»

Veto: *Doet u nog steeds zoveel optredens?*

dat toevallig geld opbrengt des te beter. Ik heb absoluut geen spijt van mijn keuzes in het leven.»

Veto: *Diezelfde Hooker was ook blij dat u de taal van de blues sprak en geen domme journalistenvragen stelde. Zijn interviews overbodig?*

Roland: «Ik vind dat het er bij hoort. Als je de pretentie hebt om op een podium te staan en naar buiten komt met iets, moet je dat er maar bijnemen. En dat geldt ook als ze iets slechts over je schrijven. Als je daar niet tegen kan, moet je maar binnen blijven.»

Veto: *Is de blues een authentiek gevoel voor u? Bent u getekend door het leven?*

Roland: «Dat is nogal zwaar uitgedrukt. In Amerika zijn er veel muzikanten die zeggen “I like to play the blues, but I don't want to live it” (lacht smakelijk). Er is een verschil tussen blues spelen en bewust op zoek gaan naar miserie. Dat zou wat te veel romantiek zijn.»

Veto: *U hebt een verleden als straatmuzikant. Tom Barman zei dat hij daardoor alles heeft leren relativeren.*

Roland: «Dat is volledig juist. Iemand komt op straat voorbij en gooit een stuk van een euro als hij het goed vindt. Als hij het slecht vindt, loopt hij gewoon door. Simpeler kan niet.»